

நீ இதை விசுவாசிக்கிறாயா?

BELIEVEST THOU THIS?

50-01-15

ஹூஸ்டன், டெக்சாஸ், அமெரிக்கா

"நன்றி சகோதரர் போஸ்வொர்த் அவர்களே. அனைவருக்கும் மாலை வணக்கம். இங்கே இருப்பதில் மகிழ்ச்சி. தயவுசெய்து அமருங்கள்.

அனைவரும் நலமாக இருக்கிறீர்களா? அப்படியே இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்று காலை ஆலயத்திலிருந்து ஒளிபரப்பான நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு, சுகமடைந்த மக்களின் சாட்சிகளைக் கேட்டதில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நேற்று மாலை, நம்மிடையே ஒரு பெரிய ஆவிக்குரிய எழுச்சி ஏற்பட்டு, கர்த்தருடைய ஆவியானவர் நம் மேல் பெரும் மழையெனப் பொழிந்தார். அந்த வல்லமை மேன்மேலும் வளரும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். அது நடக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன், நீங்களும் நம்புகிறீர்கள் அல்லவா?

எனக்குத் தவறாகத் தெரியவில்லை என்றால், ஒரு ஊழியருக்கான அடையாள அட்டை அணிந்த ஒருவர் எனக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறார். நீங்கள் நேற்று இரவு சக்கர நாற்காலியில் (wheelchair) இருந்தீர்கள் அல்லவா? [அந்த மனிதர்: 'ஆமாம்' என்கிறார்]. நான் சற்று நேரத்திற்கு முன்புதான் ஒரு கூற்றைக் கூறினேன். அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது; ஆனால் இப்போது நீங்கள் சக்கர நாற்காலியில் இல்லை. அந்த மனிதருக்குப் பெரிய விசுவாசம் இருக்கிறது. ஒருவேளை அவரைத் தூக்கி வந்து அங்கே அமர வைத்திருந்தாலும் சரி, அவர் இந்தக்கூட்டங்கள் நடக்கும்போதே முழுமையாகக் குணமடைவார் என்று நான் நம்புகிறேன். நேற்று இரவு எனது கவனத்தை ஈர்த்தது இவர்தான் என்று நினைத்தேன். ஒரு தைரியத்தோடு இருங்கள், உங்கள் முழு இருதயத்தோடு நம்புங்கள்.

இப்போது, இந்தக் காரியங்களை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. தேவனே சுகமளிக்கிறார். அவர் என்னிடம் என்ன செய்யச் சொன்னாரோ, அதைச் சொல்வதும் காண்பிப்பதும் மட்டுமே நான் செய்வது. ஆனால் தேவன் மட்டுமே சுகமளிக்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் அதை நம்புகிறோம், அல்லவா?"

2. "இன்று மதியம் நான் வந்திருப்பது, வழக்கமாக நாங்கள் செய்யும் சுகமளிக்கும் அபிஷேகத்தின் கீழ் (anointing for healing) அல்ல. இது வெறும் வசனத்தைப் பற்றி பேசுவதற்காகவும், உங்கள் விசுவாசத்தைத் தூண்டி, இயேசுவை நீங்கள் நம்பும்படி செய்வதற்குமான ஒரு முயற்சி.

கடந்த வாரம் மிகவும் இனிமையாக இருந்தது. எனது ஊழிய வாழ்க்கையிலேயே, நான் பார்த்த கூட்டங்களிலேயே இதுதான் மிகச்சிறிய கூட்டமாகும். இது ஐந்தாவது அல்லது ஆறாவது இரவு கூட்டமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்; நான் ஊழியத்திற்கு வந்த காலத்திலிருந்தே, ஏன் நான் வெளியே வருவதற்கு முன்பு சிறிய சபைகளில் இருந்தபோது கூட, இவ்வளவு குறைவான மக்களை நான் பார்த்ததில்லை.

இருப்பினும், இங்கே ஒரு ஒற்றுமை (unity) இருக்கிறது. இந்த நகரம் ஏற்கனவே பல ஆவிக்குரிய கூட்டங்களால் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன்; இங்கே பல கூட்டங்கள் நடந்து முடிந்துள்ளன. கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு, காணிக்கையில் வந்த ஒரு காசோலையைப் (check) பார்த்தேன், அது வேறொரு மனிதருக்குச் சொந்தமானது. அது கடந்த ஆகஸ்ட் மாதமே அவருக்குச் சென்றிருக்க வேண்டியது. யாரோ தவறுதலாக அதை எங்கள் காணிக்கைப் பெட்டியில் போட்டுவிட்டார்கள், அவர் இந்த நகரத்திற்கு வந்த மற்றொரு ஊழியர்.

3. சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் (Oral Roberts) இங்கே சில காலம் இருந்தார். இப்போது எல்லாரும் பெரிய பிரச்சாரக் கூட்டங்களை (campaigns) நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். துயரப்படும் மனித குலத்திற்கு ஏதேனும் ஒரு நன்மையைச் செய்யவே நாங்கள் அனைவரும் முயற்சி செய்கிறோம். ஒவ்வொரு மனிதனின் இருதயத்தின் நோக்கமும் சபைக்கு உதவ வேண்டும் அல்லது ஏதேனும் ஒரு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்பதில் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் ஹூஸ்டனில் பல பெரிய கூட்டங்கள் நடந்துள்ளன. அவை அனைத்தும் ஒரே பாதையில் நடப்பது போலத் தெரிகிறது;

அதாவது சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பது, நோயாளிகளுக்காக ஜெபிப்பது போன்ற காரியங்கள். அது எதுவாக இருந்தாலும், தேவன் செய்த காரியங்களுக்காகவும், ஒவ்வொரு ஊழியத்தின் மூலமும் கிடைத்த பலன்களுக்காகவும் நாம் அவருக்கு நன்றி கூறுகிறோம்."

4. "ஆனால் மக்கள், தொடர்ச்சியாகப் பல கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளும்போது களைப்படைந்து விடுகிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியும்; ஏனெனில் நோயாளிகளுக்காக ஜெபிக்கும் எனது ஊழியப் பாதையில், பல இரவுகள் கூட்டங்களை நடத்தும்போது... உண்மையில், நேற்று இரவு தான் எங்களது கடைசி இரவாக இருந்திருக்க வேண்டும். கவனித்துப் பார்த்தால், மூன்று முதல் ஐந்து இரவுகள் வரை தான் எங்களது வரம்பு; அதன் பிறகு நாங்கள் வேறொரு இடத்திற்குச் செல்வோம்.

வசனத்தின் மூலம் சுகமளித்தல் பற்றிப் பிரசங்கிக்கும் மற்ற ஊழியர்களுக்கு, விசுவாசத்தைக் கட்டியெழுப்ப சில நேரங்களில் நீண்ட காலம் பிடிக்கும். அவர்கள் சில சமயங்களில் ஆறு, எட்டு, பத்து வாரங்கள், அல்லது மூன்று மாதங்கள் கூடத் தங்கியிருப்பார்கள்; ஏனெனில் அவர்களுக்கு அது அவசியமாக இருக்கிறது.

ஆனால் நான் இங்கே வழக்கமாகச் செய்வது, தேவன் இந்த அற்புத அடையாளங்களின் (phenomenon) மூலம் என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதை ஒரு விளக்கமாக (demonstration) காண்பிப்பதுதான். அதற்கு மக்களுக்கு அதிக நேரம் பிடிப்பதில்லை. முதல் பதினைந்து அல்லது இருபது நிமிடங்களிலேயே, அவர்கள் ஆவிக்குரிய சிந்தை உள்ளவர்களாக இருந்தால், அதை உடனடியாகப் பிடித்துக் கொள்வார்கள்; பிறகு காரியங்கள் நடக்கத் தொடங்கும். வழக்கமாக ஐந்து நாட்களுக்குள் நாங்கள் அந்த நகரத்தை விட்டு வேறொரு இடத்திற்குச் சென்றுவிடுவோம்.

5. கூட்டங்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், சபையினரிடம் ஒரு சுவிசேஷச் செய்தியைப் பேசும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைப்பது வழக்கம். ஞாயிற்றுக்கிழமை மதியம் என்னைப் பிரசங்கிக்கும்படி கேட்டார்கள். நான் ஒரு பிரசங்கி அல்ல.

இன்று காலை வானொலியில் இங்கிருக்கும் போதகர்களில் ஒருவரான சகோதரர் ரிச்சி (Brother Richey) பேசுவதைக் கேட்டபோது நான் நினைத்தேன்: 'அவர் இன்று மதியம் மேடையில் அமர்ந்திருந்தால், என் நிலைமை என்னவாகும்?' என்று. ஆனால், தேவனுடைய மகிமைக்காக என்னால் முடிந்ததைச் செய்வது மட்டுமே எனக்குத் தெரிந்த ஒரே

காரியம். எனக்குக் கல்வி அறிவு இல்லை, அதனால் ஒரு பிரசங்கியாக இருப்பதில் எனக்குப் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. நான் ஒரு பிரசங்கி அல்ல.

செய்தியைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு நான் அடிக்கடி இந்தச் சிறிய கூற்றைக் கூறுவதுண்டு... (ஒலி நாடாவில் காலியிடம்)."

6. "நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, என் தந்தை குதிரை ஓட்டுவதில் கைதேர்ந்தவர். அவரால் குதிரைகளை அடக்கிப் பழக்க முடியும்.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால், ஒரு குதிரை ஏற்றப் போட்டியின் போதுதான் அவர் என் தாயைச் சந்தித்தார். அப்போது அவருக்கு சுமார் 18 அல்லது 19 வயது, என் தாய்க்கு 14 வயது. அவர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். என் தாய்க்கு 16 வயது நிறைவடைவதற்கு முன்பே நான் பிறந்தேன்.

நான் எப்போதும் என் அப்பாவைப் போலவே இருக்க விரும்பினேன். நான் வளர்ந்து பெரியவனானதும் ஒரு உண்மையான கௌபாய் (Cowboy) ஆக வேண்டும் என்று நினைத்தேன். டெக்சாஸில் நிற்குகொண்டு இதைச் சொல்வது பெரிய விஷயம், இல்லையா?

மேற்கத்திய கதைப் புத்தகங்களைப் படிப்பதும், சினிமா பார்ப்பதும் எனக்குப் பிடிக்கும். ஒரு கௌபாய் ஆக வேண்டும் என்பதே எனது உச்சக்கட்ட லட்சியமாக இருந்தது. அந்த தோல் கவசம், பூட்ஸ் மற்றும் அந்தப் பெரிய தொப்பியை எப்போது அணிவேன் என்று மிகுந்த உற்சாகத்தோடு காத்திருந்தேன்.

7. எனக்கு 18 வயது ஆனபோது, ஒரு கௌபாய் ஆக வேண்டும் என்பதற்காக வீட்டை விட்டு ஓடி அரிசோனா (Arizona) மாகாணத்திற்குச் சென்றேன்.

வீட்டிலிருந்து கிளம்புவதற்கு முன்பே குதிரை ஏற்றத்தில் எனக்குச் சிறிது பயிற்சி இருந்தது. நான் வழக்கமாக எங்கள் பழைய ஏர் உழும் குதிரையை எடுத்துக்கொள்வேன். பாவம், அந்த முதிய குதிரை நாள் முழுவதும் உழுதுவிட்டு, தாகத்திற்குத் தண்ணீர் குடிக்கக் கூடத் தொட்டி வரை வர முடியாத அளவிற்குத் தளர்ந்து போயிருக்கும். நான் அதன் மேலிருந்த கயிறுகளைக் கழற்றிவிட்டு, ஒரு கைப்பிடி நிறைய நெருஞ்சி முட்களை (cockleburs) எடுத்து அதன் சேணத்திற்கு அடியில் வைத்து அழுத்திவிட்டு, அதன் மேல் தாவி ஏறிவிடுவேன்.

பாவம், அந்த முதிய குதிரை வயதாகி மரத்துப் போயிருந்ததால் துள்ள முடியாது; அது அப்படியே நின்று கொண்டு கத்திக் கொண்டு மேலும் கீழும் குதிக்கும். நான் எனது பழைய வைக்கோல் தொப்பியை எடுத்து அதை அடிப்பேன். 'நானும் ஒரு கௌபாய் தான்!' என்று எனக்குள்ளே சொல்லிக் கொள்வேன்.

8. என் தம்பிகள் வேலியில் அமர்ந்து கொண்டு என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பார்கள். நான் ஒரு உண்மையான கௌபாய் என்பது போல கைதட்டுவார்கள். 'மேற்கே (West) போகும் வரை பொறுங்கள், இந்தியானா மாகாணத்தைச் சேர்ந்த கௌபாய் எப்படி இருப்பான் என்று அவர்களுக்குக் காட்டுகிறேன்' என்று நினைத்தேன்.

நான் அரிசோனா சென்றேன். என்னிடம் ஒரு தோல் கவசம் (chaps) வாங்குவதற்குப் போதுமான பணம் இருந்தது. அங்கே 'A-R-I-Z-O-N-A' என்று எழுதப்பட்ட, கீழே எழுது தலை வடிவம் கொண்ட, கண்கள் போல இரண்டு பெரிய பித்தளைப் பொத்தான்கள் தைக்கப்பட்ட ஒரு அழகான கவசத்தைப் பார்த்தேன். அதை அணிந்து பார்த்தேன்.

கால்களில் இறகுகள் முளைத்த அந்தச் சிறிய கோழிக் குஞ்சைப் போல (banty chicken) நான் காட்சியளித்தேன். தரையில் சுமார் மூன்று அடி நீளத்திற்குத் தோல் கவசம் இழுபட்டது. அரிசோனா பையன்கள் மிகவும் உயரமானவர்கள், இந்தியானா கால்கள் அதற்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. இதையெல்லாம் பார்த்தபோது நான், 'இவ்வளவு நீளமான தோலைத் தெருவில் இழுத்துக்கொண்டு போனால் நான் எவ்வளவு அழகாக இருப்பேன்!' என்று நினைத்தேன்."

9. "அங்கே ஒரு ரோடியோ (குதிரை ஏற்றப் போட்டி) நடக்கவிருந்தது. நான் ஒருவரிடம் விலையைக் கேட்டேன், அந்தத் தோல் கவசங்கள் 25 முதல் 30 டாலர்கள் வரை இருந்தன. என்னிடமோ வெறும் 3 அல்லது 4 டாலர்கள் தான் இருந்தன.

அவர் சொன்னார், 'தம்பி, நீ ஒரு லெவிஸ் (Levis) பேண்ட் வாங்குவதோடு நிறுத்திக்கொள்வது நல்லது.'

நானும் அப்படியே செய்தேன். நான் முதல்முறையாக ஒரு ரோடியோவைப் பார்க்கச் சென்றேன். அங்கே கௌபாய் பையன்கள் எல்லாரும் வரிசையாக வேலியின் மேல் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். நானும் அங்கேயே சென்று அமர்ந்துகொண்டேன்.

"நான் எனக்கென்று ஒரு பெரிய தொப்பியை வாங்கினேன்; அது ஒருவிதமான அட்டைப் பெட்டியால் (pasteboard) செய்யப்பட்டது,

பார்ப்பதற்கு அப்படியே ஒரு உண்மையான மேற்கத்திய கௌபாய் தொப்பியைப் போலவே இருந்தது. நான் அந்தப் பெரிய ஆட்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்திற்கு ஏறிச் சென்று, அவர்களைப் போலவே நானும் ஒரு பெரிய ஆள் என்பது போலச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு அங்கேயே அமர்ந்து கொண்டேன்."

"அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரையை அடக்குவதற்காக ஒரு வீரனை அங்கே அழைத்து வந்தார்கள். அந்தக் குதிரை லாயத்திலிருந்து (stalls) வெளியே வந்தபோது, அவன் அதன் சேணத்தில் (saddle) தாவி ஏறினான்; ஆனால் அந்தக்குதிரை வெறும் இரண்டு முறைதான் துள்ளிக் குதித்தது. அதைப் பார்த்தபோதே தெரிந்தது, அது என் வீட்டில் இருந்த அந்தப் பழைய மந்தமான குதிரை (old plug) போல இல்லை என்று. அந்தக் குதிரை தனது நான்கு கால்களையும் ஒரு சிறிய கழுவும் பாத்திரத்திற்குள் (wash pan) வைக்கும் அளவுக்கு அவ்வளவு சுருங்கித் துள்ளி, அவன் மேலிருந்த சேணத்தையே தூக்கி எறிவது போலத் தெரிந்தது. இரண்டே குதிப்பில், அந்த வீரன் சாலையின் நடுவே தூக்கி வீசப்பட்டு அங்கே கிடந்தான்; உதவியாளர்கள் (pick-ups) வந்து அவனைத் தூக்கினார்கள். அவனது மூக்கு மற்றும் காதுகளில் இருந்து இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது, அவன் அவ்வளவு கோரமான நிலையில் இருந்தான். ஆம்புலன்ஸ் வந்து அவனைத் தூக்கிச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று."

10. ஒருவன் அங்கே வந்து, 'இந்தக் குதிரையின் மேல் ஒரு நிமிடம் அமர்ந்திருப்பவருக்கு 50 டாலர் பரிசு' என்று அறிவித்தான். அவன் எல்லாரையும் பார்த்தபடியே வந்து, என்னைப் பார்த்து, 'நீ ஒரு குதிரை வீரனா?' என்று கேட்டான்.

நான் உடனே, 'இல்லை ஐயா' என்று சொல்லிவிட்டேன். என் முடிவை நான் மிக வேகமாக மாற்றிக்கொண்டேன். ஏனெனில், இது நான் வீட்டில் ஓட்டிய அந்த மந்தமான குதிரை அல்ல என்பது எனக்குப் புரிந்துவிட்டது.

"நான் முதன்முதலில் பாப்டிஸ்ட் சபையில் (Baptist church) ஊழியராக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டபோது, என்னை விட மகிழ்ச்சியான ஒரு பிரசங்கியை நீங்கள் பார்த்திருக்கவே முடியாது; அவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தேன். யாராவது என்னைப் பார்த்து, 'நீங்கள் ஒரு ஊழியரா?' என்று கேட்டால்..."

"நான் பெருமையோடு, 'ஆமாம் ஐயா' என்று சொல்வேன்."

11. "ஒருநாள் நான் முதல்முறையாகப் பரிசுத்தக் கோட்பாடுடைய மக்களை (Holiness people) சந்தித்தேன். நான் செயின்ட் லூயிஸில் (St. Louis) இருந்தபோது, அருள்திரு ராபர்ட் டகர்ட்டி (Robert Daugherty) அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர் அங்கே ஒரு கூடாரக் கூட்டத்தை (Tent meeting) நடத்திக்கொண்டிருந்தார். நான் அன்று இரவு அங்கே சென்றேன்; அவருடைய சிறுமி அப்போதுதான் சுகமடைந்திருந்தாள். அவளுடைய சாட்சி அங்கே (அந்தக் கூட்டத்தில் அல்லது செய்தித்தாளில்) வெளிவந்தது."

"அவர் என்னை அந்தக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் மேடையில் ஏறிப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார்; ஒரு பெந்தெகொஸ்தே ஊழியர் (Pentecostal preacher) பிரசங்கிப்பதை நான் கேட்பது அதுவே முதல் முறை. அந்த மனிதர் தனது முழங்கால்கள் ஒன்றோடொன்று மோதித் தள்ளாடும் (buckled) வரை அனலாகப் பிரசங்கித்தார். அவர் அப்படியே தரையிறங்கி (குனிந்து), மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு மீண்டும் எழுந்து பிரசங்கிப்பார். இரண்டு தெருக்கள் (two squares) தள்ளி இருப்பவர்களுக்கும் அவர் சத்தம் கேட்கும். அப்படி ஒரு வேகத்தோடு அவர் பிரசங்கித்துக் கொண்டே இருந்தார்."

"யாரோ ஒருவர் என்னிடம் வந்து, 'நீங்கள் ஒரு பிரசங்கியா?' என்று கேட்டார்.

நான், 'இல்லை ஐயா' என்று சொன்னேன். இல்லை, இல்லவே இல்லை. என்னுடைய அந்தப் பழைய, நிதானமான பாப்டிஸ்ட் முறைகள் அவ்வளவு வேகமாகச் சிந்திப்பதில்லை (அந்தப் பெந்தெகொஸ்தே ஊழியரின் வேகத்திற்கு ஈடாகாது). அவ்வளவுதான். அந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட பிறகு நான் ஒரு பிரசங்கியே இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றிவிட்டது. எனவே, அன்றிலிருந்து முழு சுவிசேஷ (Full Gospel) மக்கள் மத்தியில் நான் ஒரு பிரசங்கி என்று சொல்லிக் கொள்வதைத் தவிர்த்துவிட்டேன்; அதை அப்படியே விட்டுவிட்டேன். நான் சொன்னேன், 'இல்லை, நான் நோயாளிகளுக்காக ஜெபிப்பேன்.' அதை அப்படியே விட்டுவிட்டேன்."

12. "ஆனால் இது போன்ற ஒரு நாளில் இங்கே வந்து, எனக்குத் தெரிந்த வரை வேதவசனங்களை வாசித்து விளக்குவதை நான் மிகவும் ரசிக்கிறேன்; ஏனெனில், அது (வேதவசனம்) சத்தியம் என்று நான் முழுமையாக நம்புகிறேன். தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சத்தியமானது. மேலும், இது போன்ற ஒரு ஆராதனைக்கு வரும்போது,

நீங்கள் சுகமளிப்பதற்கான அந்த விசேஷித்த அபிஷேகத்தின் (anointing for healing) கீழ் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்காக நீங்கள் ஜெபத்திலோ அல்லது உபவாசத்திலோ இருக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நான் நேரடியாக உள்ளே வந்து வசனத்தை வாசித்துவிட்டுப் பிரசங்கிக்க முடியும். பார்த்தீர்களா? நீங்கள் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்போது ஏற்படும் உணர்வு, தேவனுடைய தூதர் மூலமாக வரும் அந்த விசேஷித்த அபிஷேகத்தின் கீழ் இருக்கும்போது ஏற்படும் உணர்வை விட வித்தியாசமானது. ஏனெனில், அந்த அபிஷேகத்தின் கீழ் நீங்கள் ஒவ்வொரு ஆவிக்கும் (spirit) மிகவும் உணர்திறன் (sensitive) உடையவராக இருப்பீர்கள். அது எப்படி இருக்கும் என்றால், ஏதோ சுவர்களுக்குள் ஆவிகள் பதிந்திருப்பது போலவும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஆவிகள் சொட்டுச் சொட்டாகத் தெரிவது போலவும் உணர முடியும்."

13. "பிறகு இன்று மதியம், நான் வேதவசனத்திலிருந்து சிறிது நேரம் பேச முயற்சி செய்கிறேன். எதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று நான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன்... நான் வழக்கமாகப் பேசும் ஒரு சிறிய தலைப்பான, 'பிதாவை எங்களுக்குக் காண்பியும், அது எங்களுக்குப் போதும்' என்ற யோவான் 14-ம் அதிகாரப் பகுதியிலிருந்து பேசலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால், சகோதரர் லிண்ட்சே (Gordon Lindsay) என்னிடம், 'நீர் இன்னும் சிறிது காலம் பொறுத்திருந்து, பின்னர் அதைப் பிரசங்கித்தால் அதை நாங்கள் பதிவு செய்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும்' என்று கூறினார்."

"எனவே, லாசரு மரித்தோரிலிருந்து எப்படி எழுப்பப்பட்டார் என்ற அவருடைய உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று நினைத்தேன். நான் இதற்கு முன்பு இங்கே இருந்தபோது இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறேனா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பேசியிருக்கிறேனா? சரி.

என்னோடு சேர்ந்து சில நிமிடங்கள் வாசிக்க விரும்பினால், பரிசுத்த யோவான் எழுதின சுவிசேஷம் 11-ம் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்... எனக்கு இந்த (தேவனுடைய) வார்த்தை என்றால் மிகுந்த விருப்பம், உங்களுக்குமில்லையா? ஆச்சரியம், இந்த வார்த்தை உண்மையானது (Real). யோவான் 11-ம் அதிகாரம், 20-வது வசனத்திலிருந்து வாசிக்கத் தொடங்குவோம். கவனித்துக் கேளுங்கள், அடுத்த சில நிமிடங்களுக்கு உங்கள் முழுக் கவனத்தையும் இங்கே செலுத்துங்கள்."

14. "நான் எனது கைக்கடிகாரத்தை இங்கே எடுத்து வைக்கிறேன்; சீக்கிரமாகவே முடித்துவிட முயற்சி செய்கிறேன். அப்போதுதான் நீங்கள் சீக்கிரம் வீட்டிற்குச் சென்று உங்கள் உணவை (dinner) அருந்த முடியும். இந்தியானாவில் (Indiana) இதை இன்னும் 'சப்பர்' (supper - இரவு உணவு) என்றுதான் சொல்கிறோம். ஆனால் இங்கே என்ன சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் ஒரு பழைய காலத்து எளிய கிராமத்துப் பின்னணி கொண்ட பையன்; எனக்கு இன்றும் அது காலை உணவு, மதிய உணவு மற்றும் இரவு உணவு தான். எப்படியிருந்தாலும், நான் சாப்பிடும் 'இரவு உணவு' உங்களுக்கு எவ்வளவு சுவையாக இருக்குமோ அதே அளவு எனக்கும் சுவையாகத்தான் இருக்கும். அது சரிதானே. 11-ம் அதிகாரம் மற்றும் 20-வது வசனத்தில் நாம் இவ்வாறு வாசிக்கிறோம்:"

இயேசு வருகிறார் என்று மார்த்தாள் கேள்விப்பட்டபோது, அவருக்கு எதிர்கொண்டுபோனாள்; மரியாளோ வீட்டிலே உட்கார்ந்திருந்தாள்.

மார்த்தாள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, நீர் இங்கேயிருந்தீரானால் என் சகோதரன் மரிக்கமாட்டான்.

இப்பொழுதும் நீர் தேவனிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுவதெதுவோ அதைத் தேவன் உமக்குத் தந்தருளுவார் என்று அறிந்திருக்கிறேன் என்றாள்.

இயேசு அவளை நோக்கி: உன் சகோதரன் உயிர்த்தெழுந்திருப்பான் என்றார். "(எனக்கு இது மிகவும் பிடிதிருக்கிறது, உங்களுக்குமில்லையா?)"

அதற்கு மார்த்தாள்: உயிர்த்தெழுதல் நடக்கும் கடைசிநாளிலே அவனும் உயிர்த்தெழுந்திருப்பான் என்று அறிந்திருக்கிறேன் என்றாள். "(கவனித்தீர்களா, அவர்கள் பொதுவான உயிர்த்தெழுதலை விசுவாசித்தார்கள்.)"

இயேசு அவளை நோக்கி: நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான்;

உயிரோடிருந்து என்னை விசுவாசிக்கிறவனெவனும் என்றென் றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பான்; இதை விசுவாசிக்கிறாயா என்றார்.

அதற்கு அவள்: ஆம், ஆண்டவரே, நீர் உலகத்தில் வருகிறவரான தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன் என்றாள்.

15. "சிறிது நேரம் ஜெபத்திற்காக நம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, உமது குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காக இன்று மதியம் இந்த அரங்கத்தில் நாங்கள் கூடியிருக்கிறோம். பிதாவே, இன்று மதியம் தேவனுடைய வார்த்தையையும் ஆவியின் வல்லமையையும் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு திரையை இழுத்து மூடும்படி உம்மிடம் வேண்டுகிறேன். அது (தேவனுடைய வார்த்தை) ஒவ்வொரு இருதயத்திலும் தடையின்றிச் செயல்பட்டும்; இங்கே இருக்கும் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டும்; இன்று மதியம் எங்கள் மத்தியில் இருக்கிற நோயாளிகள் அனைவரும் சுகமடையட்டும்; தேவன் மகிமைப்பட்டும்; பாவிகள் அனைவரும் இயேசுவிடம் வரட்டும். ஆண்டவரே, உமது தாழ்மையான ஊழியனின் ஜெபத்தைக் கேட்டு, ஆராதனையின் இந்தப் பகுதியை இப்போது ஆசீர்வதியும். பேசுவதற்கு உமது ஊழியனின் உதடுகளையும், கேட்பதற்கு உமது மக்களின் செவிகளையும் அபிஷேகம் செய்யும். எங்கள் இரட்சகராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் வேண்டுகிறோம். ஆமென்."

16. "நமது இரட்சகரின் இந்த ஊழியக் காலத்தில், அவர் மிகவும் பிரபலம் அடைந்திருந்தார். அவர் மார்த்தாள், மரியா மற்றும் லாசரு ஆகியோருடன் வசித்து வந்தார்; இவர்கள் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகள். (எனது சத்தம் கேட்கிறதா? சரி.)

அவர்கள் உடன்பிறந்தவர்கள். லாசரு ஒரு வேதபாரசராக (scribe) இருந்தார் என்றும், மரியாவும் மார்த்தாளும் தேவாலயத்திற்காக திரைச்சீலைகள் (tapestries) போன்றவற்றைத் தையல் செய்து கொடுத்தார்கள் என்றும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் மூலம் நாம் அறிகிறோம்; இதைப் பற்றி நிரூபிக்க முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, அல்லது அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது அத்தனை முக்கியமும் இல்லை.

ஆனால் மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் இயேசுவின் நண்பர்களாக இருந்தார்கள். இயேசுவின் ஊழியம்

எவ்வளவு பெரியதாக வளர்ந்திருந்தது என்றால், இந்த நேரத்தில் அவர் மற்ற இடங்களுக்குச் சென்று சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவும், நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தவும், பிதாவினால் நியமிக்கப்பட்ட தனது பூலோகப் பணியைச் செய்யவும் வெளியூர்களுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்."

17. "இயேசு இந்தப் பூமியில் பிறந்தபோதே, அவர் ஒருவிதமான அவப்பெயரோடுதான் (black mark) தொடங்கினார். அவர் எப்போதும் சாதாரண எளிய மக்களாலேயே (common people) வரவேற்கப்பட்டார்; ஆனால் அன்றைய மதப் பிரிவினராலும், ஆடம்பரமான மற்றும் மேட்டிமைச் சிந்தை கொண்ட மக்களாலேயே பெரும்பாலும் இகழப்பட்டார். இன்றும் கூட நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது; அது மாறவில்லை.

"செல்வந்தர்களோ அல்லது ஆடம்பரமானவர்களோ (ritzy) இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை; அவர்களும் தங்களைத் தாழ்த்தி மற்றவர்களைப் போல (எளியவர்களைப் போல) வந்தால் நிச்சயமாக இரட்சிக்கப்பட முடியும். ஆனால் நாம் அனைவரும் ஒரே ஒரு வழியில் தான் வர வேண்டும்: அதாவது, நாம் ஒன்றுமில்லை (nothing) என்றும் அவரே எல்லாம் (He's all) என்றும் அறிந்து கொண்டு, அவரிடமிருந்து நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக நம்மை அவருக்கு முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்."

நீங்கள் தேவனிடமிருந்து எதையாவது பெற விரும்பினால், உங்களுக்கு முன்பாக நீங்கள் உங்களைத் தாழ்த்தி ஒன்றுமில்லாமல் ஆக வேண்டும்; ஒரே ஒரு நோக்கத்தைத் தவிர வேறு எதையும் அறியாதிருக்க வேண்டும்: அது நீங்கள் இயேசுவைக் கண்டடைய முயற்சிப்பதே ஆகும். நீங்கள் உங்களைத் தாழ்த்தும்போது, தேவன் உங்களை உயர்த்துவார். ஆனால் உங்களை நீங்களே உயர்த்தினால், நீங்கள் தாழ்த்தப்படுவதைத் தேவன் உறுதி செய்வார். அது உண்மை. அவர் தனது வார்த்தையில் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்."

18. "இயேசு பிறந்தபோது, அவர்... ஆவிக்குரிய வரங்கள் அனைத்தும் முன்கூட்டியே நியமிக்கப்பட்டவை (foreordained), அதாவது தேவனுடைய முன்னறிவின்படி (foreknowledge) அமைந்தவை என்று நான் நம்புகிறேன். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? நான் அதை நம்புகிறேன். உங்கள் முயற்சியால் நீங்களாகவே எதையும் (வரத்தை) உருவாக்கிக் கொள்ள முடியாது என்றோ, அல்லது ஒரு நபர்

மற்றொருவருக்கு அதைக் கொடுத்துவிட முடியாது என்றோ நான் நம்புகிறேன். நான் அதை விசுவாசிப்பதில்லை. அது அப்படி இருக்க முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை; எனது நம்பிக்கை ஒன்றும் தேவனுடைய திட்டத்தை மாற்றிவிடப் போவதில்லை. ஆனால், வேதவசனங்களின் அடிப்படையில் என்னால் அதை (மனித முயற்சியால் வரங்களைப் பெறுவதை) பார்க்க முடியவில்லை."

"நான் எதைப் பிரசங்கித்தாலும், எதை விசுவாசித்தாலும், அதற்கு ஒரு வலுவான ஆதாரம் இருக்க வேண்டும்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு விஷயத்தை விசுவாசமாக மாற்ற அதன் பின்னால் ஏதோ ஒன்று இருக்க வேண்டும். அந்த ஆதாரம் தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்துதான் வர வேண்டும், ஏனெனில் அதுவே அனைத்து விசுவாசத்திற்கும் அடிப்படையாகும். 'விசுவாசம் கேள்வியினாலும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலும் வரும்'. எனவே, மாபெரும் ஆவிக்குரிய வரங்கள் அனைத்தும் இவ்வுலகிற்கு வருவதற்கு முன்பே தேவனால் முன்கூட்டியே நியமிக்கப்பட்டவை (foreordained) என்று நான் நம்புகிறேன்."

19. "உதாரணமாக, இயேசுவையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் இவ்வுலகிற்கு வருவதற்கு முன்பே தேவனால் முன்கூட்டியே நியமிக்கப்பட்டவர். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? அவரே சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கவிருந்த 'ஸ்திரீயின் வித்து' ஆவார். சர்ப்பமோ அவருடைய குதிங்காலை நசுக்கவிருந்தது.

"மோசே தேவனால் முன்கூட்டியே நியமிக்கப்பட்டவர் (foreordained) என்று நான் நம்புகிறேன். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? அவர் பிறந்தபோதே ஒரு பொருத்தமான/அழகான (proper) குழந்தையாய் இருந்தார். அவர் பார்வோனின் அரண்மனையிலேயே வளர்க்கப்பட்டார்; அரியணையில் ஏறுவதற்கு ஒரு வாரிசாக, பார்வோனின் மகனாகவே அவர் வளர்ந்தார். ஆனால் அவர் தேவனால் வேறொரு நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டவர். அவர் ஒரு சாதாரண மனிதராக இருந்திருந்தால், அந்தப் பெரிய கௌரவங்களை (அரசுப் பதவிகளை) ஏற்றுக்கொண்டு அங்கேயே இருந்திருப்பார். ஆனால் அவர் தேவனால் மற்றொரு நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்."

யோவான் ஸ்நானகளை எடுத்துக் கொண்டால்... அவர் பிறப்பதற்கு 712 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, ஏசாயா தீர்க்கதரிசியால் அவர் தரிசிக்கப்பட்டார்; 'வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தம்' என்று அவர் சொல்லப்பட்டார். அவர் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்."

20. "எரேமியா, அவர் தனது தாயின் கருப்பையிலிருந்து வெளிவருவதற்கு முன்பே, தேவன் அவரை அறிந்திருந்ததாகவும், அவரைப் பரிசுத்தப்படுத்தியதாகவும், ஜாதிகளுக்குத் தீர்க்கதரிசியாக நியமித்ததாகவும் (ordained) சொன்னார். அவர் கருப்பையிலிருந்து வெளிவருவதற்கு முன்பே இது நடந்துவிட்டது. அது சரிதானே?"

21. "அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் (ஊழிய அழைப்புகள்) தேவனாலேயே நியமிக்கப்படுகின்றன என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் இன்று என்ன நடக்கிறது என்றால், நாம் ஏதோ ஒரு சிறிய கிளர்ச்சியிலோ அல்லது உற்சாகத்திலோ உணர்ச்சிவசப்பட்டு விடுகிறோம்; இது நன்மையை விடப் பல நேரங்களில் அவப்பெயரையே (reproach) அதிகம் கொண்டு வருகிறது. நீங்களும் அப்படித்தானே நினைக்கிறீர்கள்?"

"உதாரணமாக, ஒரு வாலிபன் என்னிடம் வந்து, 'ஓ, கர்த்தர் என்னை ஊழியத்திற்கு அழைத்திருக்கிறார். நேற்று இரவுதான் நான் மனமாறினேன்; கர்த்தர் என்னைப் பிரசங்கிக்க அழைத்திருக்கிறார்' என்று சொல்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தம்பி, நீ கொஞ்சம் காத்திருப்பது நல்லது. தேவன் உன்னை மெய்யாகவே அழைத்திருக்கிறாரா என்பதைக் கண்டறி. ஒரு செடி நடப்படும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடப்படுகிறது; ஆனால் கடும் வெயில் வரும்போது அது கருகிப் போய்விடும் (வாடிவிடும்). ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதற்கு முன்பாக, அதை முடிக்க உன்னால் இயலுமா என்று முதலில் உட்கார்ந்து செலவைக் கணக்கிட்டுப் பார்; அதன் பிறகு அதைச் செய்."

சில நேரங்களில் நாம் அளவுக்கு அதிகமாக உற்சாகமடைந்து விடுகிறோம். இருப்பினும், எந்த ஒரு ஈடுபாடும் (asm) இல்லாமல் இருப்பதை விட, யாராவது எதையாவது குறித்து கொஞ்சம் உற்சாகமாக (enthusiasm) இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்."

22. "ஆனால் இயேசு பிறந்தபோது, அவர் ஒரு முறையற்ற முறையில் பிறந்த குழந்தை என்றும், அவருடைய தந்தை யோசேப்பு என்றும் ஒரு அவப்பெயரோடுதான் (mark) பிறந்தார். அதாவது, அவர் திருமணத்திற்கு முன்பே ஒரு தாயின் கருவில் உருவானவர் என்ற ரீதியில் ஒரு முறையற்ற (bastard) குழந்தையாகவே கருதப்பட்டார். ஆனால் நான் சொல்கிறேன், அது முற்றிலும் தவறு. ஏனெனில் தேவனே அவருடைய பிதாவாக இருந்தார். அவர் ஒரு கன்னிகையின் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவர் (virgin birth)."

"இயேசு இந்தப் பூமிக்கு வருவதற்கு முன்பே, அவர் இங்கே வரப்போகிறார் என்ற அறிவிப்பு (announced) செய்யப்பட்டிருந்ததை நாம் கண்டடைகிறோம். தேவன் எப்போதும்..."

"இப்போது, நான் பிரசங்கிக்கும் விஷயங்களில் ஏதேனும் ஒரு கோட்பாடு (doctrine) உங்களுக்கு உடன்பாடில்லை என்றால், அது பரவாயில்லை. அதற்காக நமக்குள் சண்டை வரப்போவதில்லை." அது எப்படி என்றால், உங்கள் வீட்டில் நீங்கள் எனக்கு 'செர்ரி பை' (cherry pie - ஒரு வகை இனிப்புப் பலகாரம்) சாப்பிடக் கொடுக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். எனக்கு அது மிகவும் பிடிக்கும். நான் அந்தச் செர்ரி பையைச் சாப்பிடும்போது, இடையில் ஒரு விதை தட்டுப்பட்டால், அதற்காக நான் அந்தப் பலகாரத்தையே தூக்கி எறிந்துவிட மாட்டேன்; அந்த விதையை மட்டும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, பலகாரத்தைத் தொடர்ந்து சாப்பிடுவேன்."

"ஆகவே, நீங்கள் இதைப் பற்றி (நான் சொல்லும் கருத்துக்களைப் பற்றி) செய்ய வேண்டியது இதுதான்: எதை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களோ, அதை ஏற்றுக்கொண்டு பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். எதை நீங்கள் விசுவாசிக்கவில்லையோ, அதை அப்படியே ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிடுங்கள்."

23. "தேவன் பூமியில் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்யும்போது, அதைத் தூதர்கள் மூலமாகவே அறிவிக்கிறார். அதை நாம் உணருகிறோம். இயேசுவின் பிறப்பு முதல் அனைத்தும் தூதர்களால் அறிவிக்கப்பட்டன. இப்போது, சில சிறிய (minor) தூதர்கள் வருவார்கள்.

உதாரணமாக, என்னிடம் வந்தவர் ஒரு சிறிய தூதர். ஆனால் காபிரியேல் தூதர் கீழே இறங்கி வருவதைக் கண்டால், ஒரு பெரிய காரியம் (major) நடக்கப் போகிறது என்று அர்த்தம். இயேசுவின் முதலாம் வருகையைக் காபிரியேல் அறிவித்தார்; அவரே இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையையும் அறிவிப்பார். அவர் எக்காளம் முழங்குவார், அப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் எழுந்திருப்பார்கள். காபிரியேல், தேவனுடைய மகா பெரிய தலைமைத் தூதர் (Archangel)..."

24. "இயேசு பிறப்பதற்கு முன்னதாக அந்த நாட்களில், அவருடைய தாயாகிய மரியாள் என்ற அந்தச் சிறிய கன்னிகை நாசரேத்தில் வளர்ந்து அங்கே வாழ்ந்து வந்தாள்.

அதற்கு முன்பே, யோவான் ஒரு முன்னோடியாக (forerunner) வரவேண்டியிருந்தது. யோவான் ஸ்நானகனைப் பாருங்கள், அவர் எவ்வளவு பெரிய மனிதராக இருந்தார்! நமது செய்தியின் இந்தப் பகுதியில், இயேசு யோவான் ஸ்நானகனைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். யூதேயா மற்றும் யோர்தான் சுற்றியுள்ள அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் அவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்க யோர்தான் நதிக்குத் திரண்டு வந்தார்கள். அவர் எவ்வளவு பெரிய மனிதராக இருந்தார்! அவரும் முன்குறிக்கப்பட்டவர் (foreordained).

அவர் பிறப்பதற்கு முன்பே, அவருடைய தந்தை சகரியா தேவாலயத்தில் இருந்தார். மக்கள் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தபோது தூபம் காட்டுவது அவருடைய கடமையாக இருந்தது. ஒரு நாள்... கவனித்துப் பாருங்கள், அவர் ஒரு பக்தியுள்ள மனுஷன் (அது எனக்குப் பிடிக்கும், உங்களுக்குப் பிடிக்காதா?), தேவனை வழிபட்ட மனுஷன்.

அப்போது அவருடைய வீட்டில் ஒரு அவமானம் இருந்தது. அவருடைய மனைவி வயதானவர். எல்லா யூதப் பெண்களையும் போலவே அவளும் எப்போதும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்க விரும்பினாள், ஆனால்... குழந்தை இல்லாமல் இருப்பது ஒரு அவமானமாகவும், குழந்தை பெறுவது ஒரு பெரிய கௌரவமாகவும் அவர்கள் கருதினார்கள். தாவீதின் முதல் மனைவி (மீகாள்), அவர் உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்கு முன்பாக நடனமாடியபோது அவரைப் பார்த்துப் பரிகாசம் செய்ததால், அவளுக்குக் குழந்தைகள் பிறக்காதபடி தேவன் அவள் மேல் ஒரு சாபத்தை வைத்தது போல (அவர்களும் கருதினார்கள்)."

25. "இப்போது, ஒரு நீதிமானும், பரிசுத்தவானும், பக்தியுள்ள மனுஷனுமான சகரியாவும் அவனது மனைவியும், என்றாவது ஒருநாள் தேவன் தங்களுக்குக் குழந்தைகளைக் கொடுப்பார் என்று விசுவாசித்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; தேவனை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், அவர் அங்கே தூபத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தபோது, தூதனாகிய காபிரியேல் அவர் முன்பாகத் தோன்றி அவரிடம் சொன்னார்: தேவாலயத்தில் அவருடைய ஊழிய நாட்கள் முடிந்த பிறகு, அவர் வீட்டிற்குச் சென்று தன் மனைவியுடன் இருக்க வேண்டும்; அவள் கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவனுக்கு யோவான் என்று பெயரிடுவார்கள்.

சகரியா ஒரு நல்ல மனுஷனாகவும், பரிசுத்தவானாகவும், நீதியுள்ளவனாகவும் இருந்து, இவற்றிற்காகவே ஜெபித்து வந்த போதிலும்... இதைக் கவனியுங்கள்: அவர் எதற்காக ஜெபித்தாரோ, அந்த ஜெபத்திற்குப் பதில் கிடைத்தபோது அதை விசுவாசிக்க அவர் தவறிவிட்டார். இது இன்றைய காலத்திலுள்ள நம் அநேகரைப் போல இல்லையா? ஜெபிக்கிறோம், ஆனால் தேவன் அந்த ஜெபத்திற்குப் பதில் அளித்தால், அது நம்மை மரண பயத்திற்குள்ளாக்குகிறது.

கவனியுங்கள். அவர் இவ்வளவு காலம் ஜெபித்தார், தேவன் அவருடைய ஜெபத்திற்குப் பதில் அளித்துக் கொண்டிருந்தார். நான் இங்கே இதைச் சொல்லுகிறேன்: தேவன் ஒவ்வொரு உண்மையான ஜெபத்திற்கும் (நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன்) தமது சொந்த வழியில் பதிலளிப்பார்."

26. "அவள் பிள்ளைபெறும் வயதைக் கடந்திருந்தாள். சகரியா சொன்னார், 'ஓ, இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே. அவளும் வயதானவள், நானும் வயதானவன். இது எப்படி நடக்கும்?'

அவர் அந்தத் தூதரை நம்பாத காரணத்தினால், அந்தத் தூதர் சொன்னார், 'குழந்தை பிறக்கும் நாள் வரை நீ ஊமையாய் இருப்பாய்.' அப்படியே அவர் ஊமையாக்கப்பட்டார். மக்கள் அவருக்காக எப்படிக் காத்திருந்தார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் வெளியே வந்தபோது, அவர்களுக்குச் சைகை காட்டினார். அவர் ஒரு தூதரைக் கண்டார் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டார்கள்.

பின்பு அவர் சென்றார், அவருடைய மனைவி கர்ப்பவதியானார், இதோ அந்தச் சிறிய யோவான் பிறப்பதற்கான பாதையில் இருந்தார்.

27. ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, அந்தத் தூதர் மீண்டும் கீழே இறங்கி வந்தார்; ஹூஸ்டன், டெக்சாஸை விட மோசமான ஒரு ஊரான நாசரேத்தில் வாழ்ந்து வந்த மரியாள் என்ற ஒரு சிறிய கன்னிகையிடம் வந்தார். அந்த ஊர் மக்கள் எவ்வளவு மோசமானவர்களாக இருந்தாலும், தேவன்...

இந்த ஹூஸ்டன் நகரம் ஒரு சிறந்த நகரம், நான் இருந்ததிலேயே மிகவும் அழகான நகரங்களில் ஒன்று. ஆனால் மற்ற எல்லா நகரங்களைப் போலவே இங்கேயும் நல்லவர்களும் உண்டு, கெட்டவர்களும் உண்டு. அது சரிதான். ஏதேன் தோட்டத்திலேயே நன்மையும் தீமையும் மக்கள் முன்பாக வைக்கப்பட்டன. இன்றும் நன்மையும் தீமையும் அங்கேயே இருக்கின்றன.

ஒரு மோசமான நகரத்திலிருந்து, பொல்லாத ஒரு நகரத்திலிருந்து ஏதாவது ஒன்றைக் காண விரும்பினால், நீங்கள் என்னுடைய ஊருக்கு வர வேண்டும்; அது 'லிட்டில் சிகாகோ' என்று அழைக்கப்படுகிறது. எனவே நான் ஹூஸ்டன் என்று சொன்னபோது வருத்தப்பட வேண்டாம். ஏனெனில் தேவனுக்கு எல்லா இடங்களிலும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அது உண்மை. இரகசிய வருகை (Rapture) நடக்கும்போது, எல்லா இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் அந்த வருகையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்."

28. "அந்தத் தூதர் நாசரேத்திற்கு கீழே இறங்கி வந்தபோது... இதை நாம் சற்றே ஒரு காட்சியாக (dramatize) மனக்கண்ணில் பார்ப்போம். அது ஒரு திங்கட்கிழமையாக இருக்கலாம், ஒருவேளை துணி துவைக்கும் நாளாக இருக்கலாம்; மரியாள் வழக்கமான கீழைத்தேய முறைப்படி, தலையில் ஒரு குடத்தைச் சுமந்தபடி தண்ணீர் எடுப்பதற்காகக் கீழே சென்று கொண்டிருந்திருக்கலாம்... திடீரென்று, அவளைச் சுற்றிலும் ஒரு பெரிய ஒளி பிரகாசித்தது. அந்த ஒளியின் நடுவே, மகா பெரிய தலைமைத் தூதரான காபிரியேல் அவள் முன்பாக நின்று கொண்டிருந்தார். அவர், 'மரியாளே வாழ்க, ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள்' என்றார்.

அந்த வாழ்த்துரை அந்தச் சிறிய கன்னிகையைப் பயமுறுத்தியது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தூதரின் தோற்றம் உங்கள் முன்பாக நின்றால் அது உங்களையும் பயமுறுத்தும்; அது என்னையும் பயமுறுத்தியது. அவர் சொன்னார், 'ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள்.' தொடர்ந்து அவர் அவளிடம், அவள் ஒரு புருஷனை அறியாதிருந்தும் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள் என்றும், அவருக்கு இயேசு என்று பெயரிடுவார்கள் என்றும் சொல்லத் தொடங்கினார்."

29. "இப்போது, மரியாள் மற்றும் சகரியாவுக்கு இடையிலான வித்தியாசத்தைப் பாருங்கள் என்று நான் விரும்புகிறேன். அந்த நாட்களில் ஒரு சுவிசேஷ ஊழியராக அல்லது பிரசங்கியாக, தேவாலயத்தின் ஆசாரியராக இருந்த சகரியா, தேவனுடைய அற்புத வல்லமையால் இதற்கு முன்பு நடந்த பல காரியங்களை அறிந்திருந்தார்; இருந்தபோதிலும் தனது விஷயத்தில் அவர் அந்தத் தூதரைச் சந்தேகப்பட்டார். ஆனால் மரியாளோ, 'இதோ, நான் கர்த்தருடைய அடிமை' என்றாள். அது எப்படி நடக்கும் என்றோ அல்லது மற்ற எதையுமோ அவள் கேள்வி கேட்கவில்லை.

சகரியா விசுவாசிக்க வேண்டியதை விட மரியாள் எவ்வளவு அதிகமான காரியங்களை விசுவாசிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதைப் பாருங்கள். அன்னாளுக்கு வயது கடந்த காலத்தில் குழந்தை பிறந்திருந்தது. சாராளுக்கும் வயது கடந்த பிறகு குழந்தை பிறந்திருந்தது. அது போன்ற காரியங்கள் ஏற்கனவே பலமுறை நடந்திருந்தன. ஆனால் மரியாளோ, இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் நிகழாத ஒரு காரியத்தை விசுவாசிக்க வேண்டியிருந்தது. ஒரு புருஷனை அறியாமல் எந்த ஒரு பெண்ணும் இதுபோல ஒரு குழந்தையை உலகிற்குத் தந்ததில்லை.

ஆனால் சகரியாவை விட மரியாள் விசுவாசிக்க வேண்டியது அதிகமாக இருந்தது. இருந்தபோதிலும், அவள் தேவனை நோக்கி கேள்வி கேட்கவில்லை; அவள் தேவனுடைய வார்த்தையை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டாள். ஆமென். அதை நான் விரும்புகிறேன். தேவனுடைய வார்த்தையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அது எதுவாக இருந்தாலும் விசுவாசியுங்கள். அது எவ்வளவுதான் இயலாத ஒன்றாகத் தோன்றினாலும், தேவனை விசுவாசியுங்கள், அவர் அதை நிறைவேற்றுவார்."

30. "இதை நன்றாகக் கவனியுங்கள். உடனடியாக... தனக்கு இந்தக் குழந்தை பிறக்கப்போகிறது என்பது முற்றிலும் உறுதியாகும் வரை அவள் காத்திருக்கவில்லை. அதைக் குறித்துப் பேசுவதற்கு முன்பாக, தன் கருவில் உயிர் துடிப்பதை உணரும் வரை அவள் காத்திருக்கவில்லை. அதற்கான எந்த அடையாளங்களும் தோன்றுவதற்கு முன்பே, தனக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கப்போகிறது என்று அவள் இப்போதே சாட்சி பகரத் தொடங்கிவிட்டாள். தேவன் நமக்கு இன்னும் அநேக 'மரியாள்களைத்' தருவாராக! அதுதான் சரி.

அடையாளங்களுக்காகவும் அற்புதங்களுக்காகவும் காத்திருக்காதீர்கள். தேவனுடைய வார்த்தையை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, அது நடக்கப்போகிறது என்று சொல்லி இப்போதே மகிழத் தொடங்குங்கள். தேவன் சொல்லிவிட்டார் (அவ்வளவுதான்).

இப்போது இந்த அரங்கில் இருக்கும் ஒவ்வொரு நோயாளியும், தேவனுடைய வார்த்தையின் அடிப்படையில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, விசுவாசித்து, உங்களுக்குக் கிடைத்த சுகத்திற்காக இப்போதே சாட்சி பகரவும் தேவனைத் துதிக்கவும் தொடங்கினால், இந்தக்கூட்டம் முடியும்போது இங்கே ஒரு முடவர்கூட இருக்கமாட்டார்கள் என்று நான்

விசுவாசிக்கிறேன். அது உண்மை. தேவன் தமது வார்த்தைக்குப் பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்.

நான் பேசுவது உங்களுக்குச் சரியாகக் கேட்கிறதா? சத்தம் அதிகமாக இருக்கிறதா? சரி. என்னோடு சேர்ந்து ஜெபியுங்கள்."

31. "கவனியுங்கள். எலிசபெத்தைப் பற்றித் தூதர் சொன்னதைக் கேட்டவுடன், மரியாள் யூதேயாவின் மலைநாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றாள்... எலிசபெத்தும் மரியாளும் நெருங்கிய உறவினர்கள் (first cousins). இயேசுவும் யோவானும் இரண்டாம் முறை உறவினர்கள் (second cousins). தாயாகப் போகிற தனது உறவினரைப் பார்க்க அவள் அந்த மலைநாட்டிற்குச் சென்றபோது, எலிசபெத் மரியாளை வருவதைக் கண்டாள். சந்தேகமில்லாமல், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி ஓடிவந்து, முற்காலத்துப் பெண்கள் செய்வதைப் போலக் கட்டித்தழுவி வாழ்த்தி, புன்னகையோடு அன்பைப் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இன்றைய கால மக்களிடம் உள்ள ஒரு பெரிய குறைபாடு இதுதான். அவர்கள் முன்பைப் போல அன்பாக (friendly) இருப்பதில்லை. மக்கள் மிகவும் சுயநலவாதி களாகிவிட்டார்கள்; தாங்கள் ஒரு தனி உலகத்தில் வாழ்வதாக அவர்கள் நினைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதுதான் உண்மை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

முன்பெல்லாம் கிராமப்புறங்களில் ஒரு அண்டை வீட்டாருக்கு உடம்பு சரியில்லை என்றால், நாம் அங்கே சென்று அவர்களுக்கு உதவியாக வேலைகளைச் செய்வோம், விறகு வெட்டி உள்ளே கொண்டு வருவோம். ஆனால் இப்போதோ, உங்கள் அண்டை வீட்டார் இறந்துவிட்டார்கள் என்பது செய்தித்தாள் மூலம் தெரிந்தால்தான் உங்களுக்குத் தெரியும். அதுதான் உண்மை. சுயநலம்..."

32. "முன்பெல்லாம் மக்கள் வீதியில் செல்லும்போது ஒருவரையொருவர் கைகளைப் பற்றிப் பிடித்துக் குலுக்கி, 'சகோதரரே, எப்படி இருக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்பார்கள். ஆனால் இன்று வீதியில் செல்லும்போது, ஒருவிதமான ஏளனப் புன்னகையை உதிர்த்துவிட்டுத் தலையை மேலே தூக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஓ, என் தேவனே! அன்பு ஏன் மறைந்து போனது என்பதில் வியப்பில்லை.

ஒருவரை விடத் தான் பெரியவன் என்று நினைக்கும் அந்தப் பழைய சுபாவத்தை நான் வெறுக்கிறேன். இறுதியில், நீங்கள் வெறும் ஆறு அடி

நிலம்தான் (six foot of earth). எல்லாரும் அதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அதுதான் உண்மை.

33. சில காலத்திற்கு முன்பு, நான் ஒரு அருங்காட்சியகத்தின் அருகே நின்று கொண்டிருந்தேன். அங்கே 150 பவுண்டு எடையுள்ள ஒரு மனிதனின் படம் இருந்தது. அந்த மனித உடலிலுள்ள ரசாயனப் பொருட்களின் மதிப்பீடு அங்கே கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவனுடைய மொத்த மதிப்பு வெறும் எண்பத்து நான்கு காசுகள் (84 cents) மட்டுமே. 150 பவுண்டு எடையுள்ள ஒரு மனிதனின் மதிப்பு அவ்வளவுதான்- வெறும் எண்பத்து நான்கு காசுகள். ஆனால், அந்த எண்பத்து நான்கு காசு மதிப்புள்ள தலைக்கு மேல் பத்து டாலர் மதிப்புள்ள தொப்பியை மாட்டிக்கொண்டு, தான் ஏதோ பெரிய ஆள் என்று அவன் நினைப்பான். அதுதான் உண்மை. ஒரு பெண் அந்த எண்பத்து நான்கு காசு மதிப்புள்ள உடலை நூறு டாலர் மதிப்புள்ள விலையுயர்ந்த ரோமப் அங்கியில் (fur coat) சுற்றிக்கொண்டு, தனது அண்டை வீட்டார்களில் பாதியளவு மக்களிடம் கூடப் பேச மாட்டாள்.

என்ன ஆயிற்று? தேவனுடைய அன்பு உங்களை வேறொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும். அதுதான் உண்மை. அது என்ன? அது இன்னும் வெறும் எண்பத்து நான்கு காசுதான். அந்த உடலைப் பராமரிப்பதில் நீங்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறீர்கள். ஆனால் பத்தாயிரம் உலகங்களை விட மதிப்புமிக்க அந்த ஆத்துமாவின் உள்ளே எதை வேண்டுமானாலும் திணிக்க நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள். அதுதான் உண்மை. அதுதான் சத்தியம்."

34. "சிறிது காலத்திற்கு முன்பு, நான் ஒரு பெரிய கூட்டத்தில் இருந்தேன். அங்கே ஏதோ ஒரு இளவரசி (princess) வந்திருந்தார். அவர் கூட்டத்தின் மிகப்பின்புறத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் கிட்டத்தட்ட நிர்வாண நிலைக்கு அருகில் இருந்த அந்த உடையோடு அமர்ந்திருப்பதை நான் பார்த்திருந்தால், நான் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கும்போது, எனது கோட்டைக் கழற்றி அவர் மேல் போர்த்தி, அதை உடுத்திக்கொள்ளச் சொல்லியிருப்பேன்.

நான் ஒருமுறை ஒரு பெண்ணுக்கு அப்படிச் செய்தேன். அவள் கோபமடைந்து, எழுந்து, கால்களைத் தரைப்பாவிக்குதித்துக்கொண்டே கட்டிடத்தை விட்டு வெளியேறினாள். ஆனாலும், அவளிடம் அதைச் சொல்லும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதுதான் உண்மை.

35. கிறிஸ்தவப் பெண்கள் தங்களையும், தங்கள் இளம் பெண்களையும் வீதிகளில் இப்படிப்பட்ட ஆடைகளை உடுத்த அனுமதிப்பது ஒரு அவமானமாகும். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஆதாமும் ஏவாளும் ஆப்பிள் சாப்பிட்டதால் தான் தாங்கள் நிர்வாணமாய் இருப்பதை உணர்ந்தார்கள் என்று என்னிடம் சொல்கிறார்கள். ஆப்பிள் சாப்பிடுவதுதான் பெண்கள் தாங்கள் நிர்வாணமாய் இருப்பதை உணரச் செய்யும் என்றால், மீண்டும் ஒருமுறை ஆப்பிள்களை விநியோகிக்க வேண்டிய நேரமிது. அதுதான் முற்றிலும் உண்மை.

ஓ, இது ஒரு அவமானம். சூரியக் குளியல் (suntan) எடுப்பதற்காகக் கடற்கரைகளில் அரைகுறை ஆடையுடன் தங்களைக் காட்டிக்கொள்ளும் சில திருமணமான பெண்கள் அல்லது இளம் பெண்கள், தங்களைப் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்களா? நீங்கள் அப்படி இருந்தால்... ஒரு மரம் அது கொடுக்கும் கனியினால் அறியப்படும். அதுதான் உண்மை."

36. "எனக்கும் ஒரு சிறிய மகள் இருக்கிறாள். அவள் வளர்ந்து என்னவாகப் போவாள் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவள் கடற்கரையில் அப்படி அரைகுறை ஆடையுடன் கிடப்பதை நான் பார்த்தால், அவளுக்கு ஒரு 'சன்-டேனிங்' (Suntanning - சூரியக் குளியல்) கிடைக்கும்; ஆனால் அது சூரியனால் அல்ல, மிஸ்டர் சார்லி பிரன்ஹாமின் மகன் (வில்லியம் பிரன்ஹாம் ஆகிய நான்) ஒரு மரப்பலகையை வைத்து அவளுக்குச் சூடு போடுவேன். அது மட்டும் உறுதி. அது ஒரு நல்ல காரியமாகவும் இருக்கும். ஆம் ஐயா. இது பழைய காலத்து 'சசாப்ராஸ்' (sassafras - ஒரு வகை நாட்டு மருந்து) பிரசங்கமாக இருக்கலாம், ஆனால் இது உங்களைக் காப்பாற்றும். அது உறுதி. இது உங்களைச் சீர்படுத்தும். இது சரியான சொற்களைக் கொண்டு சொல்லப்படாமல் இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் இதற்குச் செவிசாய்த்தால் அது உங்களுக்கு நன்மையைத் தரும். அது ஒரு அவமானம்... மக்கள் எப்படி...

இந்தக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு இந்தப் பெண் நடந்து வந்தாள். அவள் மேலாளர்களில் ஒருவரிடம் சென்று, 'நான் டாக்டர் பிரன்ஹாமைச் சந்திக்க வேண்டும்' என்றாள். டாக்டர் பிரன்ஹாம்! நான் உங்கள் சகோதரன். ஆமென். அவள் அங்கே ஒரு கண்ணாடி அணிந்து, கையில் ஒரு குச்சியைப் பிடித்துக்கொண்டு, தலையை உயர்த்தி, கையை இப்படித் தூக்கி விசித்திரமாக நடந்து வந்தாள். அவள் சொன்னாள், 'டாக்டர் பிரன்ஹாம், நான் வசீகரிக்கப்பட்டேன்' (I'm charmed).

நான் சொன்னேன், 'சரி, உன்னைக் கீழே இறக்கிக்கொள், அப்போதுதான் நான் உன்னைப் பார்க்க முடியும், அல்லது உன்னைப் பார்த்தால் யார் என்று அடையாளம் காண முடியும்.' அதுதான் உண்மை.

அந்தப் போலித்தனம் எல்லாம் எதற்கு? நான் பழைய பாணியிலான கைகுலுக்கலை விரும்புகிறேன்; மக்கள் ஒருவரையொருவர் கைகளைப் பற்றிப் பிடிக்கும்போது அந்த அன்பை உணர வேண்டும், அது ஒரு நல்ல கதகதப்பான கைகுலுக்கலாக இருக்க வேண்டும். தேவன் உங்கள் இருதயங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. சில நேரங்களில், இது போன்ற ஒரு பழைய நீலநிறச் சட்டைக்கு அடியில் (ஏழைகளிடம்) மிகச் சிறந்த இருதயம் துடித்துக் கொண்டிருக்கும். அதுதான் உண்மை. மெய்யாகவே."

வில்லியம் பிரன்ஹாம் 1950, ஜனவரி 15 அன்று ஆற்றிய "இதை விசுவாசிக்கிறாயா?" (Believest Thou This?) என்ற செய்தியில், மரியாளும் எலிசபெத்தும் சந்தித்த அந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தருணத்தை விவரிக்கும் இந்தப் பகுதியின் தமிழாக்கம் இதோ:

செய்தியின் தமிழாக்கம்

37. "இப்போது, மரியாள் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில்தான் அங்கே இருந்தாள். அவர் மரியாளையும் எலிசபெத்தையும் கண்டபோது... அதாவது எலிசபெத் மரியாளைக் கண்டபோது, அவர்கள் ஒருவரை நோக்கி ஒருவர் ஓடிவந்து, ஒருவரையொருவர் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு மகிழ்ந்தனர். அப்போது மரியாள் சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிகிறது, 'ஓ, நீ ஒரு தாயாகப் போகிறாய் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது.'

அதற்கு எலிசபெத், 'ஆம், ஆனால் நான்...' இதை நாம் ஒரு நிமிடம் காட்சியாக (dramatize) கற்பனை செய்து பார்ப்போம், அப்பொழுதுதான் அந்தப் படம் உங்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கும். 'நான் தாயாகப்போகிறேன், ஆனால் எனக்குச் சற்று பயமாக இருக்கிறது.' பாருங்கள், யோவான் இயேசுவை விட ஆறு மாதங்கள் முத்தவர்; காபிரியேல் தூதர் மரியாளுக்குத் தோன்றியது ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான். எலிசபெத் சொல்கிறார், 'எனக்குச் சற்று பயமாக இருக்கிறது, ஏனெனில் நான் தாயாகி ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன,

ஆனால் குழந்தைக்குள் இன்னும் உயிர் வரவில்லை. அது ஒருமுறை கூட அசையவில்லை.' பாருங்கள்.

38. பொதுவாக ஒரு குழந்தைக்கு இரண்டு மாதங்களிலேயே உயிர் வந்துவிடும், ஆனால் இங்கே ஆறு மாதங்களாகியும் இன்னும் உயிர் வரவில்லை என்பது முற்றிலும் இயற்கைக்கு மாறானது. அவள் சொன்னாள், 'நான் குழந்தையைப் பற்றி கவலையாக இருக்கிறேன்.' அதாவது, நாம் இந்தப் பகுதியை ஒரு காட்சியாகப் பார்க்கிறோம். 'நான் அதைப்பற்றிச் சற்று கவலைப்படுகிறேன்.'

அப்போது மரியாள் சொல்வதைப் பாருங்கள், 'தலைமைத் தூதர் காபிரியேல் என்னிடம் தோன்றி, நான் ஒரு புருஷனை அறியாமல் ஒரு குழந்தையைப் பெறுவேன் என்றும், அவருக்கு இயேசு என்று பெயரிட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்.'

அவள் 'இயேசு' என்ற பெயரைக் குறிப்பிட்ட மாத்திரத்திலேயே, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை இறங்கியது; தாயின் கருப்பையிலிருந்த அந்தச் சிறிய உயிர் இல்லாத (அசையாதிருந்த) குழந்தை மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தது. ஒரு மனித உதடுகளால் முதன்முதலில் உச்சரிக்கப்பட்ட 'இயேசு' என்ற பெயரே மரித்த நிலையில் இருந்த ஒரு குழந்தைக்கு உயிர் கொடுக்குமானால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உயிரோடு இருக்க வேண்டிய, மீண்டும் பிறந்த கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்வில் அது எப்பேர்ப்பட்ட காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்! அதுதான் உண்மை."

வில்லியம் பிரன்ஹாம் 1950, ஜனவரி 15 அன்று ஆற்றிய "இதை விசுவாசிக்கிறாயா?" (Believest Thou This?) என்ற செய்தியில், யோவான் ஸ்நானகனின் பிறப்பு மற்றும் அவருடைய ஊழியத்தின் வல்லமை குறித்து விளக்கும் இந்தப் பகுதியின் தமிழாக்கம் இதோ:

செய்தியின் தமிழாக்கம்

39. "எலிசபெத் சொன்னார்: 'என் ஆண்டவருடைய தாய் என்னிடத்தில் வருவதற்கு நான் பாக்கியவதி! உன் வாழ்த்துச் சத்தம் என் காதுகளில் விழுந்தவுடனே, என் வயிற்றிலிருந்த பிள்ளை மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தது.' பிறப்பதற்கு முன்பே, தன் தாயின் கருப்பையிலேயே யோவான் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டார்... அல்லேலூயா!

நிச்சயமாகவே, கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் வல்லமையில் நடக்கும் அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் நான் விசுவாசிக்கிறேன். ஆம், நான் அவரை முழு இருதயத்தோடும் நேசிக்கிறேன். அவர் மெய்யானவர் என்பது எனக்குத் தெரியும். உலகம் முழுவதும் புறணி பேசினாலும், அது என் மனதில் ஒரு துளி சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்தாது. நான் அதை முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசிக்கிறேன். ஆம்,

அந்த நாமம் உச்சரிக்கப்பட்டது, உடனே அந்தச் சிறு பிள்ளை துள்ளத் தொடங்கியது. தாயின் வயிற்றில் அசைவற்று இருந்த குழந்தை, இயேசுவின் நாமம் அவருடைய தாயின் மனித உதடுகளால் முதன்முதலில் உச்சரிக்கப்பட்ட மாத்திரத்திலேயே உயிர் பெற்றது. 'என் ஆண்டவருடைய தாய் என்னிடத்தில் வருவதற்கு நான் பாக்கியவதி! உன் வார்த்தைகள் என் காதுகளில் விழுந்தவுடனே, என் வயிற்றிலிருந்த பிள்ளை மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தது.'

40. தன் தாயின் கருப்பையிலிருந்தே பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்தவர் என்று வேதாகமம் குறிப்பிடும் அந்தப் பிள்ளை, எப்படிப்பட்ட ஒரு பிள்ளையாக இருந்திருக்க வேண்டும்? அவர் ஒரு 'பரிசுத்த ஆவி' பிரசங்கி. அதுதான் உண்மை.

அவர் பிறந்த பிறகு... அவருக்கு ஒன்பது வயது இருக்கும்போது, அவர் வனாந்தரத்திற்குச் சென்றார் என்று நமக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. அவர் எலியாவின் ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்தார்; அவரைப் போலவே செயல்பட்டார், அவரைப் போலவே காணப்பட்டார். மெலிந்த தோற்றம் கொண்டவர், வழுக்கைத் தலை, ஒரு துணியை உடல் முழுவதும் சுற்றிக்கொண்டு, ஒட்டகத் தோலையும், இடையில் ஒரு தோல் கச்சையையும் அணிந்திருந்தார். ஆனால் அவர் யூதேயாவின் வனாந்தரத்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது, அவர் பிரசங்கித்த செய்தி அந்தப் பிராந்தியங்களையே அதிரச் செய்தது. தேவன் நமக்கு இது போன்ற இன்னும் அநேக 'பாப்திஸ்துகளை' (Baptists) தருவாராக! ஆமென். ஆம் ஐயா. அவர் பழைய ரோம அங்கிகளை உடுத்திக்கொண்டு வெளியே வந்தார்; கழுத்துப் பட்டையை (collar) பின்னால் திருப்பிக் கட்டிக்கொண்டும், ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை வறுத்த கோழி இறைச்சியைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டும், பிரசங்கம் செய்வதற்கு வாரம் நூறு டாலர் சம்பளம் கேட்டுக் கொண்டும் அவர் வரவில்லை. அவர் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தோடு வெளியே வந்தார். அல்லேலூயா!"

41. "அவர் (யோவான் ஸ்நானகன்) எவ்வித சமரசத்திற்கும் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஏரோது தனது சகோதரன் பிலிப்புவின் மனைவியுடன் அங்கே வந்தபோது, யாரோ ஒருவன் 'திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து குறித்துப் பிரசங்கம் செய்யாதீர்கள்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் ஏரோதின் முகத்திற்கு நேராகச் சென்று, 'அவளை நீ வைத்திருப்பது நியாயமல்ல' என்று சொன்னார். தேவன் நமக்குச் சத்தியத்திற்காக நிற்கக்கூடிய மனிதர்களைத் தருவாராக! (ஆமென்). அருகில் யார் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் அல்லது அவர் யார் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் சத்தியத்தைச் சொல்ல வேண்டும். விளைவுகள் எப்படியிருந்தாலும் கவலைப்படாமல், நற்செய்தியை ஒரு நேர்க்கோடு (hewing line) போலச் சரியாக வையுங்கள். அதுதான் உண்மை. கருப்பை கருப்பு என்றும், வெள்ளையை வெள்ளை என்றும் சொல்லுங்கள். சரி சரியே, தவறு தவறே. நீங்கள் சரியாக இல்லையென்றால், சரியாகிக் கொள்ளுங்கள். அது உங்களைச் சீர்படுத்தும், உங்களை வித்தியாசமாகப் பார்க்கச் செய்யும், வித்தியாசமாகச் செயல்படச் செய்யும், வித்தியாசமாக வாழ வைக்கும். பரிசுத்த ஆவி உங்களுக்கு நல்லது, அது உங்களைச் செப்பனிடும்.

42. அதுதான் இன்றைய நாட்களில் இந்த நாடுகளிலும் உலகம் முழுவதிலும் ஒரு குறையாக இருக்கிறது. தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, அதன் வல்லமையை மறுதலிக்கிற அநேக பழைய, குளிர்ந்துபோன, சம்பிரதாயமான சபைகள் நம்மிடம் உள்ளன. இன்று நமக்குத் தேவை சபையிலுள்ள அந்தப் போலித்தனமான 'கஞ்சியை' (starch - இறுக்கமான பெருமை) வெளியேற்றுவதுதான். இது பெந்தெகொஸ்தே சபைகளுக்கும் பொருந்தும். ஆமென். உங்களுக்குத் தெரியும் அது உண்மைதான் என்று.

ஏனெனில் நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள். ஒரு பக்கம் 'சர்ச் ஆப் காட்', ஒரு பக்கம் 'அசெம்பிளிஸ் ஆப் காட்', மற்றொன்று வேறொரு பக்கம் எனப் பிரிந்து கிடந்து, ஒன்றைக் குறித்து மற்றொன்று பயந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்போது நீங்கள் இதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு கிறிஸ்துவுக்குள் (அல்லேலூயா) இணைகிறீர்களோ, அப்போதுதான் பரிசுத்த ஆவியானவர் தனது கிரியையைச் செய்ய வழி பிறக்கும். ஆமென்.

எப்படியும் நீங்கள் என்னை ஒரு 'ஹோலி-ரோலர்' (holy-roller - உணர்ச்சிவசப்பட்டுத் துதிப்பவர்) என்றுதான் கூப்பிடப் போகிறீர்கள், எனவே நான் எதையும் மறைக்காமல் பேசுகிறேன். அதுதான் உண்மை.

தேவனுடைய ஆவி அதைச் செய்யும். ஒருவேளை நான் ஒரு ஹோலி-ரோலராக இருக்கலாம். நான் அப்படியிருந்தால், நீங்கள் கண்டதிலேயே மிகவும் மகிழ்ச்சியான ஹோலி-ரோலர் நானாகத்தான் இருப்பேன். தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசிப்பதும் அதைச் செய்வதோதான் ஒரு ஹோலி-ரோலர் என்பதற்கான அடையாளம் என்றால், அந்த முத்திரையை என் மேல் குத்துங்கள். அதுதான் சரி. உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுவார்கள்; என் ஊழியக்காரர் மேல் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்ற வசனம் உண்மையானது என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். அந்த நாள் இதோ, இப்போது வந்துவிட்டது. அதுதான் உண்மை."

43. "அப்போது நான் அவர்களை அங்கே நிற்கக் கண்டபோது... ஓ, என் தேவனே, அந்தச் சிறிய குழந்தை தன் தாயின் கருப்பையிலேயே மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தது. பின்பு அவர் பிறந்தபோது, அவர் பிரசங்கித்தார். அவரைச் சுற்றியுள்ள எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் அவர் பேசுவதைக் கேட்கத் திரண்டு வந்தார்கள். அவர் என்ன மாதிரியான செய்தியைப் பிரசங்கித்தார் என்று நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். அவர் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தார்.

சபைகள் வெறும் தத்துவங்களையும் (theology), மனிதக் கொள்கைகளையும், தத்துவஞானங்களையும் பிரசங்கிப்பதை நிறுத்திவிட்டு-அதாவது அடுத்த மேயர் யார் என்றோ அல்லது பூக்களைப் பற்றியோ ரோஜாக்களைப் பற்றியோ பேசுவதைத் தவிர்த்துவிட்டு-தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தால் (அல்லேலூயா), அது மனிதர்களைத் தன்பால் இழுக்கும். அல்லேலூயா! 'நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டால், எல்லா மனுஷரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவேன்'. அதுதான் உண்மை.

44. ஓ, என் தேவனே! பழைய காலத்து அந்தப் பரிசுத்த ஆவி இப்போதும், இங்கேயே கிரியை செய்கிறது; அது அனைவருக்கும் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது. இன்று பரிசுத்த ஆவியானவர் சபையை வழிநடத்துவார் என்பதற்கு வேதாகமம் முழுவதும் பல நிழலாட்டங்கள் (types) உள்ளன. இஸ்ரவேலர்கள் வனாந்தரத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் ஒரு சபையாக இருந்தார்கள்; அவர்கள் தேவனுடைய மக்களாக இருந்தார்கள்.

சற்று நேரத்திற்கு முன்பு நான் சகோதரர் ஃப்ரட்ஷாம் (Brother Frodsham) என்பவரிடம் வீதியில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் 'பெந்தெகொஸ்தே இவாஞ்சல்' இதழின் ஆசிரியராக இருந்தவர்.

இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்தில் இருந்தபோது, அவர்கள் தேவனுடைய மக்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கிருந்து வெளியே அழைக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் 'தேவனுடைய சபை' (Church of God) ஆனார்கள். ஏனெனில் 'சபை' (Church) என்ற சொல்லுக்கு 'வெளியே அழைக்கப்பட்டவர்கள்' என்று பொருள். இப்போதும், தேவன் பாபிலோனிலிருந்தும், குழப்பத்திலிருந்தும் ஒரு ஜனத்தை வெளியே அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அல்லேலூயா. ஆமென்.

'உங்களுக்கு நீங்களே ஏன் ஆமென் சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள்?' என்று நீங்கள் கேட்கலாம். நீங்கள் சொல்லவில்லை என்றால், நான் சொல்லுவேன். நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன். ஆமென். 'ஆமென்' என்ற வார்த்தைக்கு 'அப்படியே ஆகக்கடவது' என்று பொருள். அது சத்தியம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆம்."

45. "இஸ்ரவேலர்கள் வெளியே அழைக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் சபைக்கு ஒரு நிழலாட்டமாக (type) இருந்தார்கள். இஸ்ரவேல் எப்போதும் சபைக்கு ஒரு நிழலாகவே இருந்தது. அது மாம்சப்பிரகாரமான சபை, இது ஆவிக்குரிய சபை. அவர்கள் வெளியே அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வெளியே வந்தவுடனேயே, செங்கடலைக் கடந்து, மோசேக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அவர்கள் மறுபுறம் வந்தவுடனேயே, ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.

மிரியாம் ஒரு தம்புருவை எடுத்துக்கொண்டு, கடற்கரையோரம் ஆடிக்கொண்டே சென்றாள். அல்லேலூயா! ஆம் ஐயா. அவள் வெற்றியைப் பெற்றிருந்தாள். நீங்கள் எப்போதாவது அந்த அளவுக்கு (வெற்றியை) அனுபவித்திருக்கிறீர்களா? அவள் ஆவிக்குள் நடனமாடினாள், இஸ்ரவேலின் குமாரத்திகள் அனைவரும் அவளைப் பின்பற்றி நடனமாடினார்கள். மோசே தனது கைகளை உயர்த்தி ஆவிக்குள்ளாகப் பாடினார்.

ஏன்? அவர்களை அடிமைப்படுத்திய அந்த எஜமான்கள் அனைவரும் பின்னே மடிந்து கிடந்தார்கள். அவர்கள் செய்த பழைய காரியங்கள், அந்தப் பொல்லாத செயல்கள் அனைத்தும் அங்கே அழிந்து போயின. கிறிஸ்துவின் அந்த சிவந்த இரத்தம் உங்கள் பாவங்கள் அனைத்திலிருந்தும் உங்களைச் சுத்திகரித்ததை நீங்கள்

காணும்போது, நீங்களும் ஒரு வெற்றிக்கீதத்தைப் பாட முடியும். அல்லேலுயா!

'அற்புத கிருபை, எவ்வளவு இனிமையான சத்தம்,

என்னைப்போன்ற ஒரு பாவியைக் காப்பாற்றியதே;

நான் காணாமல் போனேன், இப்போது கண்டடையப்பட்டேன்;

குருடனாய் இருந்தேன், இப்போது காண்கிறேன்.'

46. பின்பு நான் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். அதற்குப் பிறகு உடனடியாக, அவர்கள் உயிர்வாழ உணவு தேவைப்பட்டது. தேவன் பரலோகத்திலிருந்து உணவை-மன்னாவை-மழையாகப் பொழியச் செய்தார். இது பரிசுத்த ஆவிக்கு ஒரு நிழலாட்டம். ஒவ்வொரு காலையிலும் அவர்கள் வெளியே சென்று அதைச் சேகரித்தார்கள். அது நன்றாக இருந்தது. அவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டார்கள். அது தேனைப் போல சுவையாக இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் உதடுகளை நாவால் தடவிக்கொண்டே அதைச் சாப்பிடுவார்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இப்போது மழையாகப் பெய்யும் இந்த பரிசுத்த ஆவி-அதற்கு அது நிழலாட்டம், இது நிஜம் (Antitype)—இதுவும் தேனைப் போலச் சுவையானது. அதுதான் உண்மை. தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் இந்த ஆவியினால் எவ்வளவு பூரிப்படைந்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் தங்கள் உதடுகளைத் தடவிக்கொண்டு 'உம், உம், எவ்வளவு இனிமை' என்று சொல்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன். தேனில் ஏதோ ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. அதுதான் உண்மை."

வில்லியம் பிரன்ஹாம் 1950, ஜனவரி 15 அன்று ஆற்றிய "இதை விசுவாசிக்கிறாயா?" (Believest Thou This?) என்ற செய்தியில், கிறிஸ்து என்ற கன்மலையைச் சார்ந்திருப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் சுகமளிக்கும் வல்லமையைப் பற்றி விளக்கும் இந்தப் பகுதியின் தமிழாக்கம் இதோ:

செய்தியின் தமிழாக்கம்

47. "வேதாகமத்திலுள்ள சங்கீதக்காரனாகிய தாவீது, அந்தத் தேனைப் பற்றிப் பேசினார். அவர் ஒரு மேய்ப்பனாக இருந்தார். மேய்ப்பர்கள் ஒரு சிறிய பையை (scrip bag) வைத்திருப்பார்கள். அதில் அவர்கள் தேன்

வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய ஆடுகள் நோய்வாய்ப்படும்போது, அந்தத் தேனை ஒரு பாறையின் மேல்-ஒரு சுண்ணாம்புப் பாறையின் மேல்-தடவி விடுவார்கள். அந்த நோய்வாய்ப்பட்ட ஆடுகள் அந்தப் பாறையை நக்கத் தொடங்கும். தேனை நக்கும்போது... [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]... இதோ அவர் இருக்கிறார், அல்லேலூயா! மகிமை! அதை நக்குங்கள் அவ்வளவுதான். அதுதான் உண்மை.

சகோதரரே, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நான் அந்தத் தேனை ஏதோ ஒரு சபையின் மேல் அல்ல, கிறிஸ்து என்ற கன்மலையின் மேல் தடவுகிறேன். அது அவருக்குத்தான் சொந்தமானது. அவரைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். அல்லேலூயா! அவர்களுக்குச் சுகம் தேவை; ஏதேனும் புண்ணியம், ஏதேனும் வல்லமை, ஏதேனும் துதி இருக்குமானால் அது அவருக்கே சேரும். ஆமென். அதுதான் சரி. உறுதியான கன்மலையாகிய கிறிஸ்துவின் மேல் (அது இருக்கிறது). அந்தப் பாறை இதில் ஒரு முக்கியப் பங்கு வகித்தது.

48. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பெல்லாம் மக்களிடம் இந்தப் பாறை (rock) பழக்கம் இருந்தது. வெறிநாய் கடித்தவர்களை 'மேட்-ஸ்டோன்' (madstone - விஷத்தை உறிஞ்சும் கல்) எனப்படும் ஒரு கல்லின் மேல் வைப்பார்கள். அவர்கள் அந்தக் கல்லோடு ஒட்டிக்கொண்டால் (விஷம் உறிஞ்சப்பட்டால்), அவர்கள் சுகமானார்கள். ஒட்டிக்கொள்ளவில்லை என்றால், அவர்கள் மரித்தார்கள். எனக்குத் தெரிந்ததிலேயே மிக மோசமான வெறிநாய் பிசாசுதான். அதுதான் உண்மை. எனக்குத் தெரிந்த ஒரே மருந்து 'யுகாந்தரக் கன்மலை' (Rock of Ages) மட்டும்தான். அதையே ஒட்டிக்கொண்டிருங்கள். அதையே பிடித்துக்கொள்ளுங்கள், தேவன் அதைப் பார்த்துக்கொள்வார்.

இதோ சக்கர நாற்காலியில் இருக்கும் சிறுவனே, பார்வையற்ற ஐயா, கட்டிலில் படுத்திருக்கும் நீங்களே, மாறாத தேவனுடைய கரத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். பிசாசு உங்களைக் கடித்திருக்கலாம், ஆனால் 'எனக்காகப் பிளக்கப்பட்ட யுகாந்தரக் கன்மலையே, உமக்குள் என்னை மறைத்துக்கொள்ளும்' என்று சொல்லும்போது, உங்களை இழுத்துக்கொள்ளும் வல்லமை அந்தக் கன்மலையிடம் இருக்கிறது. அல்லேலூயா! நீங்கள் அவருக்குள் மறைந்திருக்கும்போது பிசாசு உங்களைத் தொட முடியாது.

அதையே ஒட்டிக்கொண்டிருங்கள். அதை விட்டுவிடாதீர்கள். எத்தனை அறிகுறிகள் (symptoms) தோன்றினாலும், எது நடந்தாலும், அதையே பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தச் சுகமளிக்கும் வல்லமை உங்கள்

நோயை முழுவதுமாக இழுத்துத் தீர்க்கும் வரை அங்கேயே இருங்கள். அதுதான் சரி. அவர் அதைச் செய்வார்."

49. "இந்த மன்னாவைக் கவனித்துப் பாருங்கள், நாம் இதைத் தாண்டிச் செல்வதற்கு முன்பாக, இது பரிசுத்த ஆவிக்கு ஒரு மிகச்சரியான நிழலாட்டம் (type). அந்த மன்னா ஒவ்வொரு இரவும் விழுந்தது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்; ஒவ்வொரு இரவும் அது விழுந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் ஒரு புதிய இருப்பைச் (supply) சேகரிக்க வேண்டியிருந்தது. அது சரிதானே? அப்படியென்றால் 'ஆமென்' சொல்லுங்கள். அவர்கள் அதை அடுத்த நாளுக்காகச் சேர்த்து வைத்தால், அதில் புழுக்கள் (wiggletails) விழுந்துவிடும்.

இன்றைய காலத்துப் பல பெந்தெகொஸ்தே அனுபவங்களில் உள்ள குறைபாடு இதுதான். அவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த ஒரு சாட்சியைச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்தப் பழைய அனுபவங்களில் புழுக்கள் விழுந்துவிட்டன. ஏன் இப்போதே ஒரு புதிய அனுபவத்தைப் பெறக்கூடாது? அல்லேலூயா. ஒரு புதிய, பசுமையான அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதுதான் சரி. ஒவ்வொரு நாளும்... இயேசுவோடே கழியும் ஒவ்வொரு நாளும் முந்தைய நாளை விட இனிமையானது. அவர்கள் ஒவ்வொரு இரவும் மன்னாவைச் சாப்பிட்டார்கள்.

50. இப்போது கவனியுங்கள். இது பரிசுத்த ஆவிக்கு ஒரு நிழலாட்டம். இது தரையிலிருந்து முளைக்கவில்லை; ஏதோ ஒரு ஆசாரியன் வந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை; அல்லது ஏதோ ஒரு பிரசங்கி அவர்களுக்குள் அதை ஞானஸ்நானத்தால் திணிக்கவில்லை; ஆனால் அது மேலிருந்து, தேவனிடமிருந்து கீழே இறங்கி வந்தது.

கவனியுங்கள். மோசே ஆரோனிடம் சொன்னார், அவர்கள் வெளியே சென்று பல பெரிய ஓமர் (omer) அளவு மன்னாவைச் சேகரித்தார்கள்; அது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் (holiest of holy) வைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாரியத்துவமும் இதைக் குறித்துக் கேட்க முடியும். அந்த ஆதி மன்னாவை (original manna) ருசிபார்க்க அவர்களுக்கு உரிமை இருந்தது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் இருந்த அந்த மன்னா பழையாகிப் போகவில்லை. அது அங்கே என்றென்றும் கெட்டுப்போகாமல் இருந்தது. அது சரிதானே? அதற்குள் புழுக்கள் நுழைய முடியவில்லை. அந்த ஆசாரியத்துவத்திற்குள் நுழையும் ஒவ்வொரு நபரும் அந்த ஆதி

மன்னாவிலிருந்து சற்றே ருசிபார்க்கும் உரிமை உண்டு என்பதற்காகவே அது அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தது."

51. "இது எவ்வளவு அழகானது! பெந்தெகொஸ்தே நாளில், நாம் இரத்தத்தின் வழியே கடந்து வந்து, இரட்சிக்கப்பட்டு, நம் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்ட பிறகு, பரலோகத்திலிருந்து நம்முடைய மன்னா - அதாவது பரிசுத்த ஆவி - கீழே இறங்கி வந்தது.

சகோதரரே, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுரு சொன்னார்: 'வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் அழைக்கும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது'. பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்திற்குள் நுழையும் ஒவ்வொரு நபரும், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவர்கள் பெற்ற அதே வகை பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அல்லேலூயா! நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன். அது தேவனுடைய சத்தியம்.

ஏதோ அதைப் போன்ற ஒன்றை அல்ல, அதே உண்மையான காரியத்தை (the real thing). அன்று இறங்கிய அதே பரிசுத்த ஆவிதான் இப்போதும் இறங்குகிறது; அதே வகை. உண்மையான பரிசுத்த ஆவி, அன்று அவர்கள் பெற்ற அதே விதமான அடையாளங்களையும் ஆதாரங்களையும் இப்போதும் கொண்டு வருகிறது. அல்லேலூயா. ஆமென். ஓ, இது எவ்வளவு மேலானது! 'ஓ, நான் இப்போதே அதை உணருகிறேன்' என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அது உண்மைதான். அது எனக்கு எப்போதும் எப்படி உண்மையாக இருந்ததோ, அப்படியே இப்போதும் உண்மையாக இருக்கிறது. அன்று பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இறங்கிய அதே பரிசுத்த ஆவியானவர் தான் இவர்.

52. இன்று என்ன குறைபாடு என்றால், நம்முடைய சபைகள் அதை விட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டன. அதுதான் முற்றிலும் உண்மை. நாம் என்ன செய்ய முயற்சிக்கிறோம் என்றால், ஒரு பெரிய அழகான சபையைக் கட்டுகிறோம், நேர்த்தியான இருக்கைகளைப் போடுகிறோம், மிகச் சிறந்த பொருட்களை வாங்குகிறோம், தேவதூதர் குழுவைப் போலப் பாடுவதற்கு யாரையாவது தேடுகிறோம். அவர்கள் மேடையில் ஏறி நிற்கிறார்கள்; முகமெல்லாம் வர்ணம் பூசிக்கொண்டு (painted-up faces), கைகளில் சட்டையில்லாத அரைகுறை ஆடையுடனும், கிட்டத்தட்ட முழங்கால்கள் தெரியும் விதமாகவும் நின்று பாடுகிறார்கள்; பிறகு வீதிக்குச் சென்று சிகரெட்டுகளைப் பற்ற வைக்கிறார்கள். இவர்களைத் தேவதூதர் பாடகர் குழு என்றா

சொல்வது? ஆண்களே, பெண்களே, உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? உங்களை நீங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறீர்களே, அப்படியானால் அதற்கேற்றார் போலச் செயல்படுங்கள். அவர்களுடைய கணிகளினால் அவர்களை அறிவீர்கள். ஆனால் நாம் சமரசம் செய்துகொள்கிறோம்.

நினைவில் கொள்ளுங்கள், கண்களைக் கவரும் அழகு என்பது சாத்தான் செய்வது. ஆரம்பத்தில், மிக ஆதியிலேயே, மிகாயேல் (Michael) வைத்திருந்த இடத்தை விட ஒரு சிறந்த இடத்தை உருவாக்க அவன் முயன்றான். கீழே வந்தவன் காயீனுக்குள் புகுந்து அதே காரியத்தைச் செய்ய முயன்றான்; காயீனும் தேவனுக்கு ஒரு பலியைச் செலுத்தினான். ஆபேல் செய்த அதே காரியத்தைத் தான் அவனும் செய்தான், ஆனால் இரத்தம் சிந்தாமல் செய்தான். அதுதான் உண்மை."

53. "ஒருமுறை நானும் என் சகோதரனும் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது ஒரு பழைய ஆமையைக் (turtle) கண்டோம், அது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அந்த ஆமை பார்ப்பதற்கு நான் கண்டதிலேயே மிகவும் வேடிக்கையான ஒன்றாக இருந்தது. நீங்கள் அதை இங்கே பார்த்திருக்கிறீர்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவை நடக்கும்போது தங்கள் கால்களை இப்படித் தூக்கி வீசி நடக்கும். நான் என் சகோதரனிடம் சொன்னேன், 'இது பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு வேடிக்கையாக இருக்கிறது அல்லவா?'

அவன், 'ஆமாம்' என்றான்.

நாங்கள் அதன் அருகில் சென்றோம். உடனே அது 'சுஷ்' (Swoosh!) என்று சத்தமிட்டுத் தனது ஓட்டுக்குள் சுருங்கிக்கொண்டது. நீங்கள் உண்மையான நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கும்போது, சில மக்கள் உடனடியாகத் தங்கள் 'ஓட்டுக்குள்' (shell) பின்வாங்குவதை இது எனக்கு நினைவூட்டுகிறது. 'நான் பாப்திஸ்து சபையைச் சேர்ந்தவன்', 'நான் மெத்தடிஸ்ட் சபையைச் சேர்ந்தவன்' என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

உங்கள் பெயர் பரலோகத்தில் இல்லையென்றால், நீங்கள் நரகத்திற்குத் தான் போவீர்கள்; அதுதான் உண்மை. ஆட்டுக் குட்டியானவரின் ஜீவபுத்தகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டு, மீட்கப்பட்டு, மீண்டும் பிறந்தவர்கள் மாத்திரமே (உள்ளே நுழைவார்கள்)... இயேசு சொன்னார், 'ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான்'. மெய்யாகவே. நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்போது, கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு புதிய சிருஷ்டியாக, ஒரு புதிய

படைப்பாக மாறுகிறீர்கள். ஓ, அல்லேலூயா! இதைக் கேட்டு நீங்கள் பதற்றமடைய வேண்டாம். 'அல்லேலூயா' என்றால் 'நம்முடைய தேவனைத் துதியுங்கள்' என்று பொருள். நான் அவரைத் துதிக்கிறேன். ஆமென்."

54. "அந்தப் பழைய ஆமையைப் பார்த்தபோது அது எவ்வளவு வேடிக்கையாக இருந்தது! அது தன் ஓட்டுக்குள் சுருங்கிக்கொண்டது. நான் சொன்னேன், 'சரி, நான் என்ன செய்கிறேன் என்று பார், அவனை நடக்க வைக்கிறேன்.' நான் ஒரு பெரிய வில்லோ குச்சியை எடுத்து அவனை அடிக்கத் தொடங்கினேன். ஆனால் அவன் அங்கேயே சும்மா கிடந்தான். நீங்கள் யாரையும் அடித்து (கட்டாயப்படுத்தி) சபைக்குள் கொண்டு வர முடியாது. அவ்வளவுதான். அவர்கள் அங்கேயே கிடந்து முரண்டு பிடிப்பார்கள்.

பின்பு அவனைத் தண்ணீருக்கு அருகே கொண்டு சென்றேன். 'இவனைச் சரி செய்கிறேன்' என்று சொல்லி, தண்ணீருக்குள் அழுத்தினேன்; சில குமிழிகள் மட்டும் மேலே வந்தன. நீங்கள் அவர்களை எந்தப் பக்கமாக வேண்டுமானாலும் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கலாம்-முன்னோக்கியோ அல்லது எப்படி வேண்டுமானாலும். அவன் ஒரு காய்ந்த பாவிடாக உள்ளே சென்று, நனைந்த பாவிடாக வெளியே வருகிறான். அவன் இன்னும் பாவிதான். தண்ணீரால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை. அதுதான் உண்மை.

'இந்த ஆமையை எப்படி அசைக்க வைப்பது' என்று நான் யோசித்தேன். ஞானஸ்நான முறைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதன் மூலம் ஒருபோதும் சபையை முன்னோக்கி நகர்த்த முடியாது. அதை நீங்கள் நினைக்கவே வேண்டாம்.

55. நான் கீழே சென்று ஒரு துண்டு காகிதத்தை எடுத்து, ஒரு சிறிய நெருப்பை மூட்டி, அந்த ஆமையை அதன் மேல் வைத்தேன். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்; அவன் அப்பொழுதுதான் நகரத் தொடங்கினான். அதுதான் உண்மை. இன்று நமக்குத் தேவையானது என்னவென்றால், பழங்காலத்தைப் போன்ற பரிசுத்த ஆவியின் அக்கினி, தேவன் அனுப்பிய ஒரு நெருப்புமயமான எழுப்புதல்! ஆமென். அதுதான் அவர்களை அசைக்கும். மக்கள் அமைதியாக அமர்ந்திருக்க முடியாதபடி அந்த ஆவிக்குரிய நெருப்பைப் பிரசங்கியுங்கள். அதுதான் உண்மை.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அந்த ஆமையைக் கொண்டு அதன் தலையைத் துண்டித்தோம். என் சகோதரன் அங்கே வந்து, 'உன்னிடம் ஆமை இருக்கிறதா?' என்று கேட்டான்.

'ஆமாம்' என்றேன்.

அவன் அதைப் பிடிக்க முயன்றபோது, அங்கே தனியாகக் கிடந்த அந்த ஆமையின் தலை அவனைக் கடிக்கப் பாய்ந்தது. அது வெட்டப்பட்டுக் கிடந்து ஒரு மணிநேரம் ஆகிவிட்டது. அவன் சொன்னான், 'நீ அதைக் கொன்றுவிட்டதாக அல்லவா சொன்னாய்?'

நான் சொன்னேன், 'அவன் உடலிலிருந்து அவன் தலையைப் பிரித்துவிட்டேன். அவன் செத்துவிட்டான், ஆனால் அது அவனுக்கே இன்னும் தெரியவில்லை.' இன்றைய காலத்துப் பல மக்களின் நிலையும் இதுதான். செத்துப்போய்க் கிடக்கிறார்கள், ஆனால் அது அவர்களுக்கே தெரியவில்லை. அந்த 'சர்ச்சானிட்டி' (Churchanity - வெறும் சபை மதவாதம்) என்ற ஓட்டுக்குள் கிடக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை என்றால் என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அறிவியல் என்ன சொல்கிறது, அது என்ன சொல்கிறது, இது என்ன சொல்கிறது என்பதில் கவனம் செலுத்தாதீர்கள், கிறிஸ்துவை விசுவாசியுங்கள். ஆமென். ஓ, என் தேவனே, நான் நன்றாக உணருகிறேன். ஆமென். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்."

56. "நண்பர்களே, நான் உங்களுக்கு ஒன்றைக் கூறுகிறேன். இயேசு யோர்தான் நதிக்கு யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற வந்தபோது, தேவனுடைய ஆவி ஒரு புறாவைப் போல அவர் மேல் இறங்குவதை யோவான் கண்டார். அவர் தேவனுடைய ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டார். பின்பு அவர் வனாந்தரத்திற்குச் சென்று நாற்பது நாட்கள் சோதிக்கப்பட்டார். அங்கிருந்து வெளியே வந்தபோது, அற்புதங்களும் அடையாளங்களும் அவரைப் பின்தொடர ஆரம்பித்தன. வேதாகமம் சொல்லுகிறது, 'விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன...'. எப்போதும் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் தேவனுடைய சபையை எல்லா இடங்களிலும் பின்தொடர்கின்றன;

அது எப்போதும் அப்படித்தான் இருந்தது, எப்போதும் அப்படித்தான் இருக்கும். நீங்கள் வரலாற்றின் எந்தப் பக்கத்தை வேண்டுமானாலும் புரட்டிப் பாருங்கள்; தேவன் எழுப்புதல்களுக்கு மேல் எழுப்புதல்களை அனுப்பினார். ஆனால் மக்கள் அந்த எழுப்புதலை ஒரு ஸ்தாபனமாக (organization) மாற்றிவிடுவார்கள். அதன் பிறகு அவர்களால் அந்த ஆவிக்குரிய நிலையைத் தக்கவைக்க முடிவதில்லை. ஒருமுறை

வீழ்ந்த எந்த ஒரு ஸ்தாபனமும் மீண்டும் எழுந்ததாகச் சரித்திரமே இல்லை. தேவன் எப்போதும் தமது மக்களை அந்த ஒரு வட்டத்திற்குள்ளிருந்து வெளியே நகர்த்திச் செல்கிறார். அதுதான் உண்மை.

இன்று தேவன் ஒரு ஜனத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதை நான் முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசிக்கிறேன்; உங்கள் சபைகளை விட்டு வெளியே வருவதல்ல, இருதயத்தில் ஒன்றிணைவதே அது. சபைகளை அப்படியே விட்டுவிடுங்கள், அவை ஒவ்வொன்றும் சிறந்தவைதான். ஆனால் நமக்கு இன்று தேவையானது என்னவென்றால், அப். பவுலின் காலத்தைப் போன்ற அந்தப் பழைய காலத்து எழுப்புதல்! அந்தச் சபைகளில் வேதாகமத்தின் பரிசுத்த ஆவி வல்லமையோடு பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும்; அது அந்த உறுப்பினர்களை மீண்டும் சீர்படுத்த வேண்டும். ஆமென்.

57. இப்போது, அவர் (இயேசு) ஊழியத்திற்கு வெளியே வந்ததைப் பார்க்கிறேன். அவருடைய ஊழியம் எவ்வளவு மகத்துவமானதாக இருந்தது என்றால், அவர் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு அழைக்கப்பட்டுச் சென்றுகொண்டே இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் ஊரில் இல்லாதபோது லாசரு நோய்வாய்ப்பட்டான்.

கவனித்துப் பாருங்கள். இயேசு உங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறும்போது, அங்கே வியாதி, குழப்பம், மனவேதனை மற்றும் ஏமாற்றங்கள் வருவதைக் கவனியுங்கள். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கவில்லையா? இயேசு எப்போது உங்கள் வீட்டை விட்டுப் போகிறாரோ, அப்போது பிரச்சனைகள் உள்ளே நுழையும்.

நிச்சயமாக, இந்தச் சம்பவத்தில் அவர் விரட்டியடிக்கப்படவில்லை. அவருடைய பிதாவின் வேலை அவரை அழைத்ததால், அவர் வேறொரு இடத்தில் பிரசங்கிக்கச் சென்றார்.

லாசருவைக் குறித்து இயேசு ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டார் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். அவர்கள் அவரை அழைத்து அனுப்பினார்கள், அவர் வரவில்லை. மீண்டும் அழைத்து அனுப்பினார்கள், அப்போதும் அவர் வரவில்லை.

ஒருவேளை நீங்கள் உங்கள் போதகரை (pastor) அழைத்து, அவர் வராமல் போயிருந்தால், 'ஓ, அந்தப் பழைய மாயக்காரன், நான் போய் வேறு சபையில் சேர்ந்துவிடுவேன்' என்று சொல்லியிருப்பீர்கள். அதனால்தான் உங்கள் போதகரால் உங்களுக்கு எதையும் செய்ய

முடியாமல் போகிறது. அவரை ஒரு தேவ மனிதனாக நீங்கள் விசுவாசிக்க வேண்டும். நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்களா? அவர் மேல் உங்களுக்கு விசுவாசம் இருக்க வேண்டும். இல்லையெனில், அவரால் உங்களுக்கு எந்த நன்மையும் செய்ய முடியாது. உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்றால், அவரை அழையுங்கள். அவர் வந்து உங்கள் மேல் எண்ணெய் பூசி ஜெபிக்கட்டும். 'விசுவாசமுள்ள ஜெபம் பிணியாளியை இரட்சிக்கும்' என்று தேவன் வாக்குக் கொடுத்துள்ளார். அது உண்மை.

அவர் ஒரு தேவ மனிதன், தேவன் அவரைக் கனப்படுத்துவார். சில நேரங்களில் நீங்கள் அழைக்கும்போதே அவரால் வர முடியாமல் போகலாம். ஆனால் நினைவில் கொள்ளுங்கள், 'தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது'.

58. "சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, லாசருவின் உடல்நிலை மேலும் மேலும் மோசமடைந்தது. அவர் இரத்தப்போக்கினால் (hemorrhages) மரித்தார் என்று சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். எனக்கு அது சரியாகத் தெரியவில்லை. எப்படியோ, அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு மரித்துப்போனார். அவர்கள் அவரை அடக்கம் செய்தார்கள். ஒரு நாள் கடந்தது. அது எவ்வளவு இருண்ட நேரம்! அந்த வீட்டின் ஆதாரமாக இருந்தவர் போய்விட்டார்; அந்த இரண்டு இளம் பெண்கள் மட்டும் தனியாக விடப்பட்டனர்.

இரண்டாம் நாளும் கடந்தது. ஓ, அது எவ்வளவு இருளானது! அவர்கள் எந்த மனிதன் மேல் இவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்களோ, எவருக்காகத் தங்கள் சபையையும் மற்ற அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு வந்தார்களோ, அதே நேசத்திற்குரிய மனிதர் (இயேசு) அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டது போலத் தோன்றியது. அவர்களுடைய சகோதரன் மரித்துக் கிடந்தான். சூழ்நிலைகள் எவ்வளவு இருட்டாகத் தோன்றுகின்றன, அல்லவா?

நீங்கள் இங்கே வந்து, தேவனுடைய வல்லமையையும் அற்புதங்களையும் கண்டு, உங்களுக்காக ஜெபம் செய்துவிட்டுப் போகலாம்; ஆனால் அடுத்த நாள் நீங்கள் மீண்டும் உடல்நலக் குறைவை உணரலாம்.

அடுத்த நாள் ஏதோ ஒன்று தவறாக நடக்கலாம். உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? இயேசு ஒரு வலிப்பு நோய் (epileptic) கொண்ட சிறுவனுக்காக ஜெபித்தபோது, அவர் அவனது அருகில் வந்த சமயத்தில்தான் அவனுக்கு இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு ஒரு கடுமையான வலிப்பு ஏற்பட்டது. உங்கள் விசுவாசம் அறிகுறிகளின்

(symptoms) மேல் அல்ல; அது தேவன் மேல் இருக்க வேண்டும், தேவனை விசுவாசிப்பதில் இருக்க வேண்டும். நான் சொல்வது புரிகிறதா?

59. உங்கள் போதகர் உங்களுக்காக ஜெபிக்கும்போது, 'அவர் ஒரு தேவ மனிதனாக இருக்க முடியாது, இல்லையென்றால் தேவன் அவர் ஜெபத்தைக் கேட்டிருப்பாரே' என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் உங்கள் விசுவாசத்தைப் பற்றி என்ன? தேவனைத் தொடுவது உங்கள் விசுவாசமே அன்றி, அவருடைய ஜெபம் மட்டுமல்ல. நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிகிறீர்கள். நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, அவரை நீங்கள் விசுவாசித்தால், உங்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டிய கடமை தேவனுக்கு உண்டு. அது உங்களுக்குள் இருக்கிறது. மற்ற மனிதரைக் குறை சொல்லாதீர்கள். தேவன் அடையாளங்களையும், அற்புதங்களையும், அதிசயங்களையும் காட்டுகிறார்; ஆனால் மக்கள் அதன் உண்மையான பொருளை உணர்ந்துகொள்வதில்லை என்று தோன்றுகிறது."

60. "சற்று காலத்திற்கு முன்பு ஒரு மனிதன் என்னிடம் வந்தான். அவன் சொன்னான், 'சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் சகோதரர் ஃப்ரீமேனிடம் சென்றேன், ராபர்ட்ஸிடம் சென்றேன், ஓகில்வியிடம் சென்றேன், எல்லாரிடமும் சென்றுவிட்டேன். அவர்களால் எனக்கு எந்த நன்மையும் செய்ய முடியவில்லை. அதனால்தான் இப்போது உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்.'

நான் அவனிடம் சொன்னேன், 'நீ முன்னைவிட இப்போது இன்னும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறாய். நீ தவறான நபரிடம் வந்திருக்கிறாய். கிறிஸ்துவிடம் செல்.' ஆமென்.

மனிதர்களோடு நீங்கள் ஏன் நேரத்தை வீணடிக்கிறீர்கள்? மனிதனால் உங்களுக்கு எதையும் செய்ய முடியாது. அவனால் (ஊழியரால்) தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்க முடியும்; தேவன் அவனுக்குக் கொடுத்த அடையாளங்களைக் காட்ட முடியும். ஆனால் அவனால் உங்களைக் குணமாக்க முடியாது; தேவன் தான் உங்களைக் குணமாக்க வேண்டும். அதுதான் உண்மை. இதுதான் சத்தியம் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? நண்பர்களே, இதுதான் உண்மை.

உங்கள் சபைப் போதகரோ அல்லது சபையின் மூப்பரோ எவராயிருந்தாலும், மற்ற எல்லா மனிதர்களைப் போலவே அவர்களுக்கும் இதைச் செய்ய (ஜெபிக்க) அதிகாரம் உண்டு. அவர்களுக்கு மற்றவர்களைப் போலவே சமமான உரிமை உண்டு.

ஏனெனில் உங்களுக்குத் தேவையான ஒரே காரியம், தேவன் மேல் உள்ள விசுவாசம் மட்டுமே. அவ்வளவுதான்.

61. இப்போது விரைவாகக் கவனியுங்கள். நான்காம் நாள் வந்தது. முதலாவதாக, இயேசு சொன்னார், 'நம்முடைய நண்பன் லாசரு நித்திரையாயிருக்கிறான்.'

அவர்கள் சொன்னார்கள், 'அவன் நித்திரையாயிருந்தால் சுகமடைவான்.'

இயேசு சொன்னார், 'நான் அவனை எழுப்பப்போகிறேன்.'

அவர்கள் மீண்டும், 'அவன் நித்திரையாயிருந்தால் அது நல்லதுதான்' என்றார்கள்.

அப்போது அவர் (வெளிப்படையாக), 'அவன் மரித்துப்போனான், ஆனால் நான் அவனை எழுப்பப்போகிறேன்' என்றார். சரி. அவர்கள் அவரோடு அந்த ஊருக்குச் சென்றார்கள். இதோ, அவர்கள் அந்த நகரத்திற்குள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் சில நிமிடங்களில் நான் முடித்துவிடுவேன். நேரம் கடந்துவிட்டது. ஓ, இன்று மதியம் நான் மிகவும் நன்றாக உணருகிறேன், உங்கள் விசுவாசத்தின் பிரதிபலிப்பை என்னால் உணர முடிகிறது. உங்கள் விசுவாசம் கிரியை செய்யும்போது, அது என்னையும் ஆவிக்குரிய ரீதியில் பெலப்படுத்துகிறது."

62. "இப்போது கவனித்துப் பாருங்கள், உங்களைச் சுகப்படுத்துவதில் தேவனுடைய மனப்பான்மை என்ன என்பதை நான் விளக்கும் விதத்தைக் கவனியுங்கள்... பரிசுத்த ஆவியின் நற்செய்தியை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டது போல, தெய்வீக சுகமளித்தலைப் பற்றியும் பிரசங்கித்து, அதை நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்தினால், சகோதரரே, சகோதரியே, பரிசுத்த ஆவி இறங்கியபோது என்ன பலன் கிடைத்ததோ, அதே பலன் இன்றும் இங்கேயே சுகமளித்தல் மூலமாக நடக்கும். அதை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? நிச்சயமாக. நான் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கும்போது, அவர் (பரிசுத்த ஆவியானவர்) தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்து உங்களுக்கு முன்னால் வைக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்த ஒவ்வொரு பிள்ளையும் அதை உடனடியாகப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வார்கள். ஓ, அவர்கள் அதை இப்போதே பிடித்துக்கொள்வார்கள். அவர்களால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது; அவர்கள் அதற்காகப் பசித்திருக்கிறார்கள்.

சகோதரரே, அவர் உங்கள் மீறுதல்களுக்காக அடிப்பட்டார் என்பதையும், அவருடைய தழும்புகளால் நீங்கள் குணமானீர்கள் என்பதையும் நீங்கள் உணர்ந்தால், நீங்கள் அமர்ந்திருக்கும் அந்த இடத்திலேயே உங்களைச் சுகப்படுத்தும் தேவனுடைய வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆமென். அதுதான் உண்மை.

63. இதோ, அவர் இப்போது அந்த நகரத்திற்கு வருகிறார். நான்கு நாட்கள் ஆகிவிட்டன... மார்த்தாளும் மரியாளும் அங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இருள் சூழ்ந்திருக்கிறது, எல்லா நம்பிக்கைகளும் அற்றுப்போயின. லாசரு கல்லறையில் அழுகிப் போயிருந்தான் (rotten). உங்கள் அனைவருக்கும் புரியும்படி நான் அந்த வார்த்தையையே பயன்படுத்துகிறேன். அவன் அங்கே சும்மா கிடந்தான்; நீங்கள் வேண்டுமென்றால் 'சிதைந்து போனான்' (deteriorating) என்று நாகரீகமாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாம், ஆனால் அவன் அழுகிப்போயிருந்தான். அதுதான்...

ஒருமுறை நான் சொன்னேன், 'எனக்கு மிகவும் உடம்பு சரியில்லாமல் போனது, நான் குதறி எடுத்தேன்' (puked). அதைக் கேட்டு எல்லாரும் சிரிக்கத் தொடங்கினார்கள். நான் சொன்னேன், 'நான் குதறும்போது எனக்கு எவ்வளவு உடம்பு சரியில்லாமல் இருக்குமோ, அதே அளவுதான் நீங்கள் வாந்தி (vomiting) எடுக்கும்போதும் உங்களுக்கு இருக்கிறது, இதில் என்ன வித்தியாசம்?' என்றேன். நான் சொன்னேன், 'இரண்டும் ஒன்றுதான்.'

எதற்கும் ஒரு பெரிய வேஷத்தைப் போடாதீர்கள், நீங்கள் யாரோ அப்படியே இருங்கள். இன்றைய கால மக்களிடம் உள்ள குறைபாடு இதுதான். அவர்கள் தங்களை மிகவும் மெருகேற்றிக்கொள்ள (starchy) முயல்கிறார்கள். இதுதான் சத்தியம். ஆமென். நான் இதை முழுமனதோடு சொல்கிறேன், நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? ஆமென். இதுதான் உண்மை என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்."

65. "விரைவாகக் கவனியுங்கள். இப்போது அவர் அந்த நகரத்திற்குள் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். மார்த்தாள் அங்கே அமர்ந்திருந்தாள். அவள் தனது நாட்களில் பலமுறை மந்தமானவளாக (dilatory) இருந்திருக்கிறாள். ஆனால் இப்போது, ஒருமுறை விசுவாசம் அவளைப் பற்றிக்கொண்டது. யாரோ ஒருவர் வந்து, 'போதகர் நகரத்திற்குள் வருகிறார்' என்று சொன்னார்கள்.

ஓ, என் தேவனே, நான் அவளை விரைவாகப் பார்க்கிறேன். அந்தச் சிறிய இல்லம் அதுவரை கண்டிராத மிகவும் இருண்ட நேரம் அது. ஓ,

அவர்களுக்குப் பிரியமானவர் மரித்துப்போயிருந்தார். நான்கு நாட்கள் கடந்துவிட்டன. அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றுவதற்காகச் சபையிலிருந்து வெளியே வந்தபோது, அந்தப் போதகர் மேல் வைத்திருந்த விசுவாசம் இப்போது சோதிக்கப்பட்டது.

66. இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்த எவராயிருந்தாலும், அவர்கள் மீண்டும் சபைக்குள் நுழைய முடியாதபடி விலக்கி வைக்கப்பட்டார்கள். அது உண்மை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் ஒரு 'வெறியர்' (fanatic) என்று அவர்கள் உரிமை கொண்டாடினார்கள். அவரைப் பின்பற்றிய எவரும் சபையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றுவதற்காகச் சபை மற்றும் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு வந்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது, அவர்களின் சகோதரன் மரித்தபோது, அவர் அவர்களை விட்டுவிட்டு எங்கோ சென்றிருந்தார்.

சிலர் இப்படிச் சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிகிறது, 'சரி, அவரிடம் ஏதாவது வல்லமை இருந்தால், ஏன் அவர் தனது நண்பரைச் சுகப்படுத்தவில்லை?'

இன்னும் சிலர் சொல்லக் கேட்கிறேன், 'ஆஹா, பார்த்தீர்களா? இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் அவர் நைசாக நழுவிப் போய்விட்டார்.'

67. அந்த இல்லம் கண்டதிலேயே மிகவும் இருண்ட மணிநேரம் அது. அப்போது இயேசு அங்கே வருகிறார். ஓ, என் தேவனே! மிகவும் இருண்ட மணிநேரத்தில், இயேசு அங்கே வருகிறார். அவர் பொதுவாக மிகவும் இருண்ட மணிநேரங்களில் தான் வருகிறார். அதுதான் உண்மை.

ஓ, எனக்கு இப்போது போதுமான நேரம் இருந்திருந்தால்... எனக்குள் ஏதோ ஒன்று பொங்கி வருவதை உணருகிறேன். அதை அப்படியே வெளியே கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆனால் எனக்கு இப்போது நேரமில்லை. நான் வேறொரு முறை அதைப் பற்றிப் பேசுவேன். அந்த இருண்ட மணிநேரம்...

அதை நினைக்கும்போது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது..."[ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]